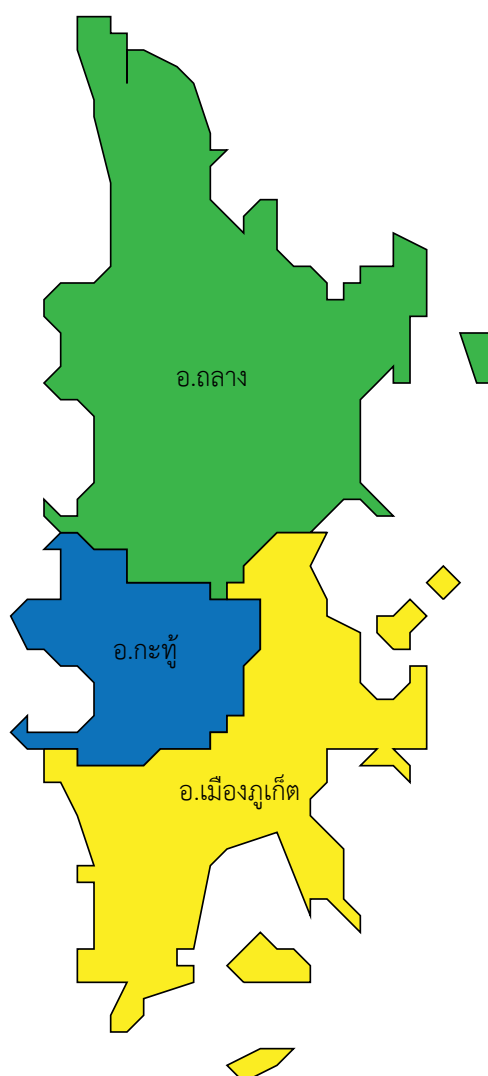

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดภูเก็ต

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดโดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ที่มที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 2 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวทางทะเล” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 99 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 94 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ 1 รายการ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 4 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และความมั่นคงปลอดภัยของประชาชน ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 80 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 80 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐบาล เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก – ข
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i – iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	16
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	18
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และ ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน	23
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	29
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	49
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานการณ์การสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ในปัจจุบัน	65
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	67
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
– คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	18
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	65
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	66

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดภูเก็ต ในช่วงปี พ.ศ. 2550 - 2554	6
ตารางที่ 2 : คร่าวเรือนเกษตรกรรมและพื้นที่ทำการเกษตร จังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2553 - 2555	7
ตารางที่ 3 : พื้นที่ปลูกและผลผลิตของพืชเศรษฐกิจที่สำคัญจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2553 - 2555	7
ตารางที่ 4 : สัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2554 - 2556	8
ตารางที่ 5 : ข้อมูลการทำประมงในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2552 - 2554	8
ตารางที่ 6 : จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2553 - 2554	9
ตารางที่ 7 : สภาวะเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต ในปี พ.ศ. 2552 - 2555	10
ตารางที่ 8 : จำนวนและร้อยละของประชากรจำแนกตามสถานภาพแรงงาน ปี พ.ศ. 2553 - 2555	10
ตารางที่ 9 : ความต้องการแพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร และพยาบาลวิชาชีพ ตามเกณฑ์ GIS ปี พ.ศ. 2550 - 2555	12
ตารางที่ 10 : จำนวนคดีที่เกี่ยวกับการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้จังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2552 - 2554	14
ตารางที่ 11 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	20
ตารางที่ 12 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	22
ตารางที่ 13 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	22
ตารางที่ 14 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	29
ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”	31
ตารางที่ 16 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”	47
ตารางที่ 17 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาระบบการจัดเก็บ	48
ตารางที่ 18 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ	48
ตารางที่ 19 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	49
ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน”	51
ตารางที่ 21 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน”	64
ตารางที่ 22 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	69

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียนการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดภูเก็ตฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 - 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากรายงานแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ตระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561)¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของพื้นที่ปฎิภาษา เกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด

จังหวัดภูเก็ต ตั้งอยู่ภาคใต้ของประเทศไทยฝั่งทะเลทิศตะวันตกในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย มีลักษณะเป็นเกาะและเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ส่วนกว้างที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 21.3 กิโลเมตร สนวนยาวที่สุดเท่ากับ 48.7 กิโลเมตร มีเกาะบริวาร 32 เกาะ รวมพื้นที่ทั้งสิ้น 543.034 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 356,271.25 ไร่ พื้นที่เฉพาะเกาะ มีประมาณ 27 ตารางกิโลเมตร

แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 3 อำเภอ ประกอบด้วย

1. อำเภอเมืองภูเก็ต
2. อำเภอกะทู้
3. อำเภอถลาง

ลักษณะภูมิประเทศเป็นหมู่เกาะ วางตัวในแนวจากทิศเหนือไปทิศใต้ พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 เป็นภูเขา มียอดเขาที่สูงที่สุด คือ ยอดเขาไม้เท้าสิบสอง สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 529 เมตร และประมาณร้อยละ 30 เป็นพื้นที่ราบอยู่ตอนกลางและตะวันออกของเกาะ พื้นที่ชายฝั่งด้านตะวันออกเป็นดินเลนและป่าชายเลน ส่วนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเป็นภูเขาและหาดทราย

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

จังหวัดภูเก็ตมีผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2554 เท่ากับ 104,616 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 เท่ากับ 6,816 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.97 มีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) 345,269 บาท ต่อคนต่อปี สูงเป็นอันดับ 1 ของภาคใต้ และอันดับ 8 ของประเทศ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 ร้อยละ 6.19

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ตผูกขาดกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว โดยในปี พ.ศ. 2554 มีมูลค่าการผลิตจากนอกภาคเกษตร เท่ากับ 98,934 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 94.57 ของการผลิตรวม มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ร้อยละ 6.82 ส่วนการผลิตในภาคเกษตร มีมูลค่า 5,681 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 5.43 ของการผลิตรวมทั้งจังหวัด ขยายตัวร้อยละ 9.61 สาขาการผลิตหลักของจังหวัด 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาโรงแรมและภัตตาคาร สาขาการขนส่งฯ สาขาการขายส่งขายปลีกฯ สาขาทัวกลางทางการเงิน และสาขาการบริหารราชการแผ่นดิน ตามลำดับ

¹ รายงานแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

ตารางที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดภูเก็ต ในช่วงปี พ.ศ. 2550 - 2554

(หน่วย : ล้านบาท)

การประกอบอาชีพ/สาขา	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
ภาคเกษตร	5,212	4,833	4,562	5,183	5,681
เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	2,414	2,327	1,812	2,531	2,946
การประมง	2,797	2,506	2,750	2,652	2,735
ภาคนอกเกษตร	80,581	87,132	81,338	92,616	98,934
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	0	0	0	0	0
อุตสาหกรรม	1,920	2,038	1,623	2,118	2,673
การไฟฟ้า แก๊ส และการประปา	1,609	1,665	2,033	2,134	2,233
การก่อสร้าง	5,391	5,661	4,100	6,045	4,834
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	7,232	7,299	7,209	7,508	7,322
โรงแรมและภัตตาคาร	30,869	30,122	25,969	31,065	34,638
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	16,910	19,655	19,982	22,603	23,844
ตัวกลางทางการเงิน	3,950	4,370	4,490	4,533	5,593
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการ ทางธุรกิจ	4,230	4,720	4,535	4,487	5,093
การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกัน สังคมภาคบังคับ	1,984	4,735	4,931	5,090	5,388
การศึกษา	1,441	1,481	1,496	1,606	1,576
การบริการด้านสุขภาพและสังคม	1,179	1,374	1,374	1,553	1,657
การให้บริการด้านชุมชน สังคมและบริการบุคคลอื่นๆ	3,791	3,934	3,486	3,786	4,016
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	74	79	112	88	67
ผลผลิตมวลรวมจังหวัด	85,793	91,965	85,899	97,800	104,616
ผลผลิตมวลรวมจังหวัดต่อคน (บาท)	296,718	313,741	289,358	325,152	345,269
ประชากร (1,000 คน)	289	293	297	301	303

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.), 2556 (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัด
ภูเก็ต 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2, หน้า 42)

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ทำเกษตรกรรมประมาณ 110,381 ไร่ อยู่ในเขต
อำเภอถลางมากที่สุด รองลงมาคืออำเภอกะทู้ และอำเภอเมือง ตามลำดับ พบว่า พื้นที่ทำการเกษตร
มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากภาคธุรกิจการท่องเที่ยวมีการขยายตัวมากขึ้น จึงมีการนำพื้นที่การเกษตร
ไปใช้ประโยชน์ในภาคบริการและสิ่งก่อสร้างมากขึ้น เนื่องจากสร้างผลตอบแทนได้สูงกว่า

ตารางที่ 2 : ครั้วเรือนเกษตรกรและพื้นที่ทำการเกษตร จังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2553 - 2555

อำเภอ	ปี 2553		ปี 2554		ปี 2555	
	จำนวน ครั้วเรือน (หลัง)	พื้นที่ทำ การเกษตร (ไร่)	จำนวน ครั้วเรือน (หลัง)	พื้นที่ทำ การเกษตร (ไร่)	จำนวน ครั้วเรือน (หลัง)	พื้นที่ทำ การเกษตร (ไร่)
เมืองภูเก็ต	1,157	6,764	1,153	6,852	1,249	6,802
กะทู้	734	13,214	717	11,009	749	10,925
ถลาง	2,468	93,803	2,501	92,743	2,598	92,654
รวม	4,359	113,781	4,371	110,604	4,596	110,381

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 7)

พื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่ใช้เป็นที่ปลูกยางพารามากที่สุด รองลงมาเป็นการปลูกไม้ผลไม้ยืนต้น และพืชผัก แต่มีพื้นที่ปลูกไม่มากนักรวมทั้งปริมาณการผลิตพืชบางชนิดไม่เพียงพอกับความต้องการในพื้นที่

ตารางที่ 3 : พื้นที่ปลูกและผลผลิตของพืชเศรษฐกิจที่สำคัญจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2553 - 2555

ชนิดพืช	ปี 2553		ปี 2554		ปี 2555	
	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)
ยางพารา	89,085	21,319	88,223	19,760	89,006	18,874
ปาล์มน้ำมัน	1,127	3,515	1,377	3,160	1,307	3,043
มะพร้าว	6,326	9,856	8,264	12,874	8,264	10,814
สับปะรด	2,492	8,729	1,826	5,464	1,819	6,276
สะตอ	N/A	N/A	2,136	2,282	2,136	2,194
พืชผัก	3,909	5,743	2,743	3,908	2,468	3,756
รวม	102,939	49,162	104,569	47,448	105,000	44,957

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1 : หน้า 8 และ ส่วนที่ 2: หน้า 47)

หมายเหตุ : N/A (Not Applicable) ไม่มีข้อมูล

เกษตรกรในจังหวัดภูเก็ตเลี้ยงสัตว์หลากหลายชนิดแตกต่างกันออกไป แต่มีปริมาณไม่มากนัก เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านพื้นที่ และสถานภาพของเมืองท่องเที่ยวจึงไม่ค่อยมีการเลี้ยงสัตว์ในลักษณะฟาร์มใหญ่ๆ อย่างไรก็ตามภาครัฐได้มีการส่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่สร้างมูลค่าเพิ่มและรายได้ที่ดีให้กับเกษตรกร แม้จะมีพื้นที่เลี้ยงไม่มากนัก

ตารางที่ 4 : สัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2554 - 2556

ชนิดสัตว์	ปี 2554		ปี 2555		ปี 2556	
	จำนวน (ตัว)	มูลค่า (ล้านบาท)	จำนวน (ตัว)	มูลค่า (ล้านบาท)	จำนวน (ตัว)	มูลค่า (ล้านบาท)
1. ไก่	710,644	87.36	321,171	215.50	292,411	43.86
2. สุกร	11,093	64.33	9,121	65.70	10,826	64.96
3. โคเนื้อ	2,293	45.81	1,673	3.50	1,200	21.00
4. กระบือ	2,336	49.62	1,461	3.20	1,138	30.73
5. แพะ	2,617	6.57	1,672	3.95	1,657	11.60
6. แกะ	50	0.12	-	-	71	0.49
7. เป็ด	115,220	36.78	4,994	1.89	17,453	3.49
รวม	844,253	290.59	340,092	293.74	324,756	176.13

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำเสนอ

สำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2, หน้า 49)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

จากข้อมูลของสำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2554 มีเกษตรกรประกอบอาชีพด้านประมง จำนวน 2,141 ครอบครัว มีเกษตรกรชาวประมง 4,141 คน ลดลงจากปีก่อนหน้าเล็กน้อย

ข้อมูลจากองค์การสะพานปลากภูเก็ต แสดงปริมาณสัตว์น้ำและมูลค่าสัตว์น้ำขึ้นทำเทียบเรือประมงในจังหวัดภูเก็ต ในปี พ.ศ. 2554 ขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยมีปริมาณสัตว์น้ำขึ้นทำฯ รวมทั้งสิ้น 31,281.24 ตัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 1.54 มีมูลค่าสัตว์น้ำเท่ากับ 1,810.16 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.36 สาเหตุเนื่องจากกลุ่มเรือประมงย้ายฐานจากฝั่งอ่าวไทยมายังฝั่งอันดามันตามวงจรการทำประมง ประกอบกับเรือประมงปลาทูน่าของประเทศไต้หวัน ที่ทำการประมงเบ็ดราวมหาสมุทรอินเดีย (ทะเลสาบ) เข้ามาขนถ่ายที่จังหวัดภูเก็ตเพิ่มขึ้นกว่าปีก่อน สัตว์น้ำที่เรือประมงนำเข้ามาขนถ่ายที่ทำเทียบเรือประมงจังหวัดภูเก็ตใช้บริโภคในประเทศประมาณร้อยละ 84.25 ส่งออกไปต่างประเทศ ร้อยละ 10.75 และส่งเข้าสู่โรงงานแปรรูปสัตว์น้ำในประเทศ ร้อยละ 5

ตารางที่ 5 : ข้อมูลการทำประมงในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2552 - 2554

ข้อมูลการทำประมง	หน่วย	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
จำนวนครัวเรือนเกษตรกรประกอบอาชีพด้านประมง	ครัวเรือน	N/A	2,418	2,141
จำนวนเกษตรกรที่ประกอบอาชีพด้านประมง	คน	N/A	4,452	4,141
ปริมาณสัตว์น้ำขึ้นทำฯ	เมตริกตัน	29,098.21	30,796.53	31,281.24
อัตราการเปลี่ยนแปลง	ร้อยละ	+18.10	+5.84	+1.54

ตารางที่ 5 : ข้อมูลการทำประมงในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2552 - 2554 (ต่อ)

ข้อมูลการทำประมง	หน่วย	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
มูลค่าสัตว์น้ำขึ้นท่าฯ	เมตริกตัน	1,634.24	1,701.86	1,810.16
อัตราการเปลี่ยนแปลง	ร้อยละ	+4.34	+4.14	+6.36
จำนวนเรือประมง	ลำ	13,848	15,513	14,458
อัตราการเปลี่ยนแปลง	ร้อยละ	+13.29	+12.02	-6.80

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 10) องค์การสะพานปลาภูเก็ต (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2, หน้า 49)

หมายเหตุ : N/A (Not Applicable) คือ ไม่มีข้อมูล

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

โรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2554 มีจำนวน 454 โรง เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 จำนวน 9 โรงงาน มีปริมาณเงินทุนรวม 14,152 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 จำนวน 745 ล้านบาท มีคนงานทั้งหมด 7,582 คน เพิ่มขึ้นจำนวน 520 คน โดยโรงงานส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 74 ตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองภูเก็ต

ตารางที่ 6 : จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2553 - 2554

อำเภอ	โรงงาน (แห่ง)		คนงาน (คน)		เงินทุน (ล้านบาท)	
	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2553	ปี 2554
เมืองภูเก็ต	329	337	4,925	5,165	4,906	6,171
ถลาง	34	34	368	368	717	171
กะทู้	82	83	2,029	2,049	7,784	7,810
รวม	445	454	7,322	7,582	13,407	14,152

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 12)

2.2.4 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการ

จังหวัดภูเก็ต เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงในระดับโลก มีแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติ เชิงนิเวศ เชิงประวัติศาสตร์ และแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น รวมไปถึงมีกิจกรรมการท่องเที่ยวมากมายหลายประเภท ทั้งบนเกาะภูเก็ตซึ่งมีจุดขายหลักคือชายหาดและกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ โดยเฉพาะกิจกรรมบันเทิง นันทนาการและกีฬาทางน้ำ และการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับเกาะบริวารโดยรอบและเกาะในจังหวัดใกล้เคียง

จังหวัดภูเก็ต มีจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้มากเป็นอันดับหนึ่งของภาคใต้ และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยในปี พ.ศ. 2555 มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 10,211,885 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 ร้อยละ 14.86 มีอัตราการเข้าพักของนักท่องเที่ยวเฉลี่ย 4.46 วัน มีรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน 228,984.88 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 คิดเป็นร้อยละ 21.27 ทั้งนี้ ในสถานการณ์ที่ภาคการท่องเที่ยวของไทยเผชิญกับปัจจัยด้านลบต่อการท่องเที่ยวหลายด้าน เช่น ราคาน้ำมันในตลาดโลก ค่าเงินบาทที่ปรับแข็งค่าขึ้น

อย่างต่อเนื่อง และสถานการณ์การเมืองภายในประเทศที่ยังมีความไม่แน่นอน ภาครัฐและภาคเอกชน ได้ร่วมกันประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดอย่างต่อเนื่อง และมีกิจกรรม ส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวทั้งด้านการกีฬาและนันทนาการในระดับนานาชาติหลายกิจกรรมด้วยกัน เพื่อรักษาลาดหน้าท่องเที่ยวเดิม และขยายตลาดนักท่องเที่ยวใหม่ๆ

ตารางที่ 7 : สภาวะเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต ในปี พ.ศ. 2552 - 2555

ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555
จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	3,126,558	5,120,761	8,891,039	10,211,885
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	94,006.88	108,446.18	188,822.46	228,984.88
ระยะเวลาพำนักร (วัน)	5.99	4.26	4.33	4.46

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2, หน้า 52)

2.2.5 ศักยภาพด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน

จากข้อมูลการสำรวจสภาวะการการทำงานของประชากร ปี พ.ศ. 2555 จังหวัดภูเก็ตมีประชากรในวัยทำงาน (อายุ 15 ปีขึ้นไป) จำนวน 306,128 คน คิดเป็น ร้อยละ 75.80 ของประชากรทั้งจังหวัด มีอัตราขยายตัวของประชากรเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.48 จากปี พ.ศ. 2554

มีจำนวนผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 168,448 คน หรือร้อยละ 55.03 ของประชากรทั้งจังหวัด จำแนกเป็นผู้มีงานทำร้อยละ 54.58 และผู้ว่างงานร้อยละ 0.44

ในส่วนของผู้ที่มีการทำงาน พบว่าทำงานเป็นลูกจ้างเอกชนมากที่สุด รองลงมาคือทำงานส่วนตัว ลูกจ้างส่วนราชการ และช่วยธุรกิจครัวเรือน

เมื่อจำแนกผู้ที่มีงานทำตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า มีการทำงาน ในกิจการที่เกี่ยวกับโรงแรมและอาหารมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การทำงานในธุรกิจการขนส่ง และขายปลีก การก่อสร้าง การบริหารและการสนับสนุนฯ การขนส่งและที่เก็บสินค้า และการผลิต เป็นต้น

ตารางที่ 8 : จำนวนและร้อยละของประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน ปี พ.ศ. 2553 - 2555

สถานภาพการทำงาน	ปี 2553		ปี 2554		ปี 2555	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ยอดรวม	300,179	100.00	302,881	100.00	306,128	100.00
ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป	225,651	75.17	228,800	75.54	232,183	75.85
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	163,254	54.39	165,869	54.76	168,448	55.03
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	163,254	54.39	165,869	54.76	168,448	55.03
- ผู้มีงานทำ	160,538	53.48	164,973	54.47	167,098	54.58
- ผู้ว่างงาน	2,716	0.90	896	0.30	1,350	0.44
1.2 ผู้ที่รอฤดูกาล	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 8 : จำนวน และร้อยละของประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน ปี พ.ศ. 2553 - 2555 (ต่อ)

สถานภาพ การทำงาน	ปี 2553		ปี 2554		ปี 2555	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	62,397	20.79	62,931	20.78	63,736	20.82
- ทำงานบ้าน	23,913	7.97	25,273	8.34	22,673	7.41
- เรียนหนังสือ	15,119	5.04	15,557	5.14	17,876	5.84
- อื่นๆ	23,365	7.78	22,102	7.30	23,187	7.57
ผู้ที่มิอายุต่ำกว่า 15 ปี	74,529	24.83	74,081	24.46	73,945	24.15
อัตราการว่างงาน	1.66		0.54		0.8	

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำเสนอ

สำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2, หน้า 62)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.5.2 การศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ตเป็นหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาของรัฐ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชน รวมทั้งการจัดการศึกษาสถานศึกษาสังกัดอื่น ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดในจังหวัดภูเก็ต โดยมีสถานศึกษาที่รองรับการศึกษาในระบบ รวมจำนวน 99 แห่ง สถานศึกษาที่รองรับการศึกษานอกระบบ จำนวน 98 แห่ง และสถานศึกษาเพื่อการศึกษาตามอัธยาศัย จำนวน 12 แห่ง

2.2.5.3 การสาธารณสุข

จังหวัดภูเก็ตมีโรงพยาบาลของรัฐ ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข 3 แห่ง สังกัดกระทรวงมหาดไทย 1 แห่ง มีศูนย์บริการสาธารณสุข 5 แห่ง ศูนย์สุขภาพชุมชนเมือง (P1) 4 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (P2) 17 แห่ง ในส่วนของภาคเอกชน มีโรงพยาบาลเอกชน 3 แห่ง คลินิกเวชกรรม 105 แห่ง คลินิกเวชกรรมเฉพาะทาง 54 แห่ง คลินิกทันตกรรม 79 แห่ง คลินิกทันตกรรมเฉพาะทาง 3 แห่ง คลินิกแพทย์แผนไทย 6 แห่ง ร้านขายยาแผนปัจจุบัน 391 แห่ง และร้านขายยาแผนโบราณ 15 แห่ง

บุคลากรทางการแพทย์ของภาครัฐ ณ 30 กันยายน 2555 มีแพทย์ 136 คน ทันตแพทย์ 48 คน เภสัชกร 44 คน พยาบาล 542 คน ทั้งนี้เมื่อเทียบกับเกณฑ์ GIS พบว่าทุกโรงพยาบาลขาดบุคลากรทางการแพทย์ และมีแนวโน้มบุคลากรแพทย์ เภสัชกร และพยาบาลวิชาชีพลดลง

สาเหตุการป่วย ในช่วงปี พ.ศ. 2553 - 2555 จากข้อมูลแผนกผู้ป่วยนอก 21 กลุ่มโรคของโรงพยาบาลรัฐ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลนครภูเก็ต (รง.504) ส่วนใหญ่เป็นโรกระบบทางเดินหายใจ ระบบไหลเวียนเลือด และโรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการ และเมตาบอลิซึม โดยมีแนวโน้มของผู้ป่วยในโรคดังกล่าวเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน เมื่อพิจารณาในส่วนของผู้ป่วยใน พบสาเหตุการป่วยแผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลรัฐในภูเก็ต (รง. 505) มีแนวโน้มสูงขึ้นในโรคความผิดปกติเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการ และเมตาบอลิซึม โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง รวมทั้งโรคเลือดและอวัยวะสร้างเลือด ความผิดปกติระบบภูมิคุ้มกัน

แนวโน้มการเสียชีวิตของประชากรจังหวัดภูเก็ต 5 อันดับแรก ในปี พ.ศ. 2555 ได้แก่ โรคมะเร็ง การติดเชื้อในกระแสเลือด โรคหัวใจ อุบัติเหตุ ปอดอักเสบ และโรคอื่นๆ ของปอดตามลำดับ ในภาพรวมอัตราการตายต่อพันประชากรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยประชากรเพศชายมีอัตราการตายสูงกว่าเพศหญิง 1.4 เท่า

ตารางที่ 9 : ความต้องการแพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร และพยาบาลวิชาชีพ ตามเกณฑ์ GIS ปี พ.ศ. 2550 - 2555

พ.ศ.	แพทย์ (คน)		ทันตแพทย์ (คน)		เภสัชกร (คน)		พยาบาลวิชาชีพ (คน)	
	GIS	ปฏิบัติงานจริง	GIS	ปฏิบัติงานจริง	GIS	ปฏิบัติงานจริง	GIS	ปฏิบัติงานจริง
2550	170	91	93	24	88	37	1,061	484
2551	170	85	93	31	88	44	1,061	507
2552	170	85	93	31	88	44	1,061	507
2553	170	85	93	31	43	34	1,457	555
2554	179	130	98	39	93	43	1,550	551
2555	179	136	98	48	93	44	1,550	542

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2, หน้า 64)

2.2.5.4 ปัญหายาเสพติด

สถานการณ์ปัญหาการค้าและแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ในปี พ.ศ. 2556 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าเล็กน้อย ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากหน่วยงานในพื้นที่ร่วมมือกัน อย่างจริงจังทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ ให้ความสำคัญทั้งมาตรการปราบปราม และมาตรการป้องกัน เพื่อเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในพื้นที่อย่างจริงจัง

ยาเสพติดที่สำคัญที่มีการแพร่ระบาดในพื้นที่ ได้แก่ ยาบ้า กัญชาแห้ง พืชกระท่อม ยาไอซ์ โคเคน ซึ่งพบการแพร่ระบาดในพื้นที่ครอบคลุมทุกอำเภอในจังหวัดภูเก็ต ยกเว้นเฮโรอีน ที่ยังคงพบการใช้เฉพาะในพื้นที่ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง ทั้งนี้จากสถิติการจับกุม ในคดียาเสพติด พบว่า คดียาไอซ์มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นใกล้เคียงคดียาบ้า ซึ่งต้องให้ความสำคัญเนื่องจากพบว่ากลุ่มผู้ใช้มีอายุลดลง

แหล่งมั่วสุมสำคัญ เช่น สวนสาธารณะ หอพัก บ้านเช่า โรงแรม ในระยะหลังที่มีการแพร่ระบาดของไอซ์ในพื้นที่ พบกลุ่มผู้เสพยาเปิดโรงแรมในการรวมกลุ่มกันเสพ หลีกเลี่ยงการใช้สถานบันเทิง กลุ่มผู้เสพยาจะอยู่ในช่วงอายุ 15-25 ปี มากที่สุด และมีแนวโน้มอายุที่เข้ามาใช้ยาเสพติดจะน้อยลง ทั้งนี้พบว่ากลุ่มผู้ใช้แรงงานและอาชีพรับจ้างเป็นกลุ่มที่มีการใช้ยาเสพติดที่เข้าระบบบำบัดมากที่สุด

กลุ่มผู้ค้ายาเสพติดในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มผู้ค้าในพื้นที่ เป็นนักค้าเดิมซึ่งเป็นคนในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต มีความสัมพันธ์ในระบบเครือญาติ และบางส่วนพึ่งพาจากเรือนจำแต่มากระทำความผิดซ้ำอีก 2) กลุ่มผู้ค้านอกพื้นที่ ส่วนหนึ่งเป็นผู้เสพที่หันมาเป็นผู้ค้ารายย่อย และกลุ่มนักค้าต่างภูมิภาค กลุ่มคนพวกนี้ทั้งที่เข้ามาประกอบอาชีพในสถานบริการ แรงงานในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และแฝงตัวมาเป็นนักท่องเที่ยว และ 3) กลุ่มนักค้า

ชาวต่างชาติ แฝงตัวเข้ามาในกลุ่มนักท่องเที่ยว เข้ามากระทำความผิดโดยการนำยาเสพติด เข้ามาในพื้นที่ และจะจำหน่ายเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติด้วยกันเองเท่านั้น

การลำเลียงยาเข้าในพื้นที่ต้องผ่านด่านตรวจภูเก็ต (ท่าฉัตรไชย) ซึ่งเป็นด่านแรก ที่มีการตรวจค้นหาเสพติด ประกอบกับมีการเพิ่มเส้นทางรถโดยสารปรับอากาศ อีกทั้งยังมีเส้นทาง อากาศ การลำเลียงจึงค่อนข้างหลากหลาย

2.2.6 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.6.1 ทรัพยากรน้ำ

1) แหล่งน้ำผิวดิน จังหวัดภูเก็ตอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก มีแหล่งน้ำผิวดินตามธรรมชาติ กระจายอยู่ทั่วทั้งจังหวัด ประกอบด้วย กลุ่มน้ำเล็กๆ จำนวน 24 กลุ่มน้ำ ลำน้ำสายสั้นๆ ที่ไหลลงสู่ทะเลด้านตะวันออก จำนวน 188 สาย และลำน้ำที่ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศใต้ และทิศตะวันตก จำนวน 63 สาย นอกจากนี้ยังมีคลองสายสำคัญ 9 สาย คือ คลองบางใหญ่ คลองบางลา คลองบางโรง คลองท่าเรือ คลองท่ามะพร้าว คลองบ้านหยัด คลองพม่าหลง คลองกมลา และคลองโคกไตนอด ส่วนแหล่งน้ำผิวดินจากพื้นที่พรุ มีพื้นที่ประมาณ 570 ไร่ ส่วนใหญ่กระจายตัวอยู่ในเขตอำเภอถลาง ได้แก่ พรุจะสัน พรุจิก พรุแหลมหยุด พรุยาว พรุจูด พรุไม้ขาว และพรุทุ่งเตียน เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีแหล่งน้ำผิวดินจากเหมืองร้างในเขตอำเภอ เมืองภูเก็ต 49 แห่ง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 667 ไร่ มีปริมาณน้ำเก็บกักประมาณ 12,022,500 ลูกบาศก์เมตร เหมืองร้างในเขตอำเภอถลาง จำนวน 30 แห่ง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 850 ไร่ มีปริมาณน้ำเก็บกักประมาณ 25,989,450 ลูกบาศก์เมตร และเหมืองร้างในเขตอำเภอกะทู้ จำนวน 34 แห่ง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 635 ไร่ มีปริมาณน้ำเก็บกักประมาณ 11,181,250 ลูกบาศก์เมตร

2) แหล่งน้ำบาดาล พบแหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพสูงสุดในพื้นที่ จังหวัดภูเก็ต คือ แหล่งน้ำบาดาลในหินตะกอนกึ่งหินแปร บริเวณตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง สามารถพัฒนาน้ำบาดาลได้ที่ระดับความลึก 20 - 40 เมตร ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ 10 - 30 ลูกบาศก์เมตร ต่อชั่วโมง แหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพรองลงมา ได้แก่ แหล่งน้ำบาดาลในชั้นตะกอนร่วน ประกอบด้วย น้ำบาดาล ในชั้นตะกอนทรายชายหาด ที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ระดับความลึก 2 - 4 เมตร ปริมาณน้ำ อยู่ในเกณฑ์ 5 - 10 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง น้ำบาดาลในชั้นตะกอนน้ำพาที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ ระดับความลึก 10 - 25 เมตร มีปริมาณน้ำระหว่าง 2 - 10 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง และน้ำบาดาล ในตะกอนเศษหินเชิงเขาที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ระดับความลึก 20 - 30 เมตร มีปริมาณน้ำระหว่าง 5 - 15 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง คุณภาพน้ำบาดาลส่วนใหญ่เป็นน้ำจืดคุณภาพดี แต่มีปริมาณเกลือในน้ำ ค่อนข้างสูง ส่วนแหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพต่ำ ได้แก่ แหล่งน้ำบาดาลในหินแกรนิต ความลึกของชั้น น้ำบาดาลอยู่ในช่วง 25 - 35 เมตร ปริมาณน้ำส่วนใหญ่มีน้อยกว่า 2 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง คุณภาพน้ำ เป็นน้ำจืดคุณภาพดีแต่มีปริมาณเกลือในน้ำสูง

2.2.6.2 ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ป่าไม้ประมาณ 192,437 ไร่ (ณ ปี พ.ศ. 2553) โดยมีประเภทป่าที่สำคัญ ได้แก่

1) ป่าสงวนแห่งชาติป่าบก จำนวน 9 ป่า มีพื้นที่รวม 88,235 ไร่ ได้แก่ ป่าเขารวก-เขาเมือง ป่าควนเขาพระแทว ป่าบางขุน ป่าเกาะโหลน ป่าเทือกเขากมลา ป่าเทือกเขานาคเกิด ป่าเขาโต๊ะแซะ ป่าเขาสามเหลี่ยม และป่าเขาไม้พอก-ไม้แก้ว

2) ป่าสงวนแห่งชาติป่าชายเลน จำนวน 7 ป่า พื้นที่รวม 19,343 ไร่ ได้แก่ ป่าเลนคลองบางชีเหล้า-คลองท่าจีน ป่าเลนคลองเกาะผี ป่าเลนคลองพารา ป่าเลนคลองท่ามะพร้าว ป่าเลนคลองท่าเรือ ป่าเลนคลองอู่ตะเภา และป่าเลนคลองบางโรง

นอกจากนี้ ยังมีพื้นที่ป่าชายเลนบางส่วนที่มีได้ประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติ มีอยู่ 7 แปลง พื้นที่รวม 8,020.50 ไร่ โดยกำหนดไว้เป็นเขตป่าไม้ถาวร พื้นที่ป่าถาวรเหล่านี้ส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณโดยรอบแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ยกเว้นป่าเลนคลองมุดงเพียงแห่งเดียวที่เป็นป่าไม้ถาวรทั้งแปลง) การกำหนดเขตของพื้นที่มีเพียงในแผนที่รหวาง 1 : 50,000 โดยไม่มีการสำรวจรังวัดกำหนดจุดในพื้นที่จริง ทำให้ในปัจจุบันพื้นที่ส่วนใหญ่ถูกบุกรุกถือครองและเปลี่ยนสภาพไปจนเกือบหมดแล้ว ทางราชการจึงได้แก้ปัญหาโดยการชุดคลองรอบป่าชายเลนทุกแปลง เพื่อให้ราษฎรทราบแนวเขตอย่างชัดเจน ป้องกันการบุกรุกและการอ้างไม่รู้แนวเขตป่าชายเลนอีกต่อไป

นอกจากป่าชายเลนแล้วจังหวัดภูเก็ตยังมีป่าชายหาด ซึ่งจะเกิดขึ้นทางด้านหลังของสันทรายตามแนวชายฝั่งสันทรายที่อยู่ถัดจากแนวชายฝั่งเข้าไปในแผ่นดิน จะมีความคงตัวมากกว่า สังคมพืชจึงมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีอิทธิพลของกระแสลมและกระแสน้ำ ปริมาณน้ำฝน ความเค็ม และอุณหภูมิ เป็นปัจจัยควบคุมการเจริญเติบโตของต้นไม้ชนิดต่างๆ ที่เกิดขึ้นหลังเนินทราย คุณค่าของป่าชายหาดในทางนิเวศวิทยาเป็นเหมือนป้อมปราการคอยปกป้องรักษาเนินทรายให้คงอยู่จากอิทธิพลของพายุและคลื่นลม

ทั้งนี้ จากจำนวนคดีที่เกี่ยวกับการบุกรุกทำลายป่าในช่วงปี พ.ศ. 2552 - 2554 จะมีแนวโน้มลดลง แต่ก็ยังพบปัญหาการบุกรุกแผ้วถาง ลักลอบตัดไม้ทำลายป่า ทั้งป่าบกป่าชายเลน ครอบคลุมทั้ง 3 อำเภอของจังหวัด ซึ่งถือเป็นภัยคุกคามที่จัดลำดับอยู่ในระดับสี่สูงซึ่งทางจังหวัด ได้หาวิธีป้องกันโดยเน้นส่งเสริมการท่องเที่ยวทางทะเล โดยอาศัยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ต้องมีการบริหารจัดการอนุรักษ์ฟื้นฟูทั้งระบบ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

ตารางที่ 10 : จำนวนคดีที่เกี่ยวกับการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ จังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2552 - 2554

ประเภท	จำนวน (คดี)		
	ปีงบประมาณ 2552	ปีงบประมาณ 2553	ปีงบประมาณ 2554
การลักลอบตัดไม้	3	2	0
การบุกรุกแผ้วถางทำลายป่าเพื่อยึดครองที่ดิน	38	29	12
การบุกรุกทำลายป่า (ป่าชายเลน)	20	10	8
อื่นๆ	1	2	7
รวม	62	43	27

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2 หน้า 100)

2.2.6.3 ทรัพยากรแร่ธาตุ

ภูเก็ตมีการทำเหมืองแร่มากกว่า 300 ปี พื้นที่จำนวนมากเป็นชุมชนเหมืองแร่เก่า กระจายอยู่ทั่วไป มีแร่ที่สำคัญ คือ ดีบุก หินสแตน แร่เศรษฐกิจอื่นๆ ซึ่งเป็นผลพลอยได้จากการผลิตแร่ดีบุก เช่น แร่ซิลิเกต แร่โมโนไซต์ แร่เซอร์คอน เป็นต้น ขณะนี้ผลผลิตของแร่ดีบุกเริ่มลดลง อันเป็นผลจากการตกต่ำของราคาดีบุกในตลาดโลก ในปัจจุบันมีเหมืองแร่ที่มีการบริหาร

จัดการอย่างดีและมีทุนสูงเท่านั้นที่สามารถดำเนินกิจการได้ หากราคาของแร่ดีบุกดีขึ้นก็อาจทำให้เกิดกิจการเหมืองแร่ในภูเก็ตเพิ่มมากขึ้น ตามไปด้วยการขอประทานบัตรหรืออาจซื้อแร่ดีบุกมาถลุงที่จังหวัดภูเก็ตเพื่อเพิ่มมูลค่า

2.2.6.4 ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

1) ชายหาดและชายฝั่ง พื้นที่บริเวณแนวชายฝั่งทะเลของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งประกอบด้วยชายฝั่งชนิดต่างๆ เช่น หาดทราย หาดโคลน ป่าชายเลน เป็นต้น เป็นบริเวณที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่มีความหลากหลายด้านนิเวศวิทยา มีคุณค่าและประโยชน์อย่างมาก จึงทำให้เป็นบริเวณที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ อีกทั้งยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญสำหรับจังหวัดภูเก็ต

ปัจจุบันทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งกำลังประสบปัญหาความเสื่อมโทรม อันเนื่องมาจากการเจริญเติบโตของกิจกรรมต่างๆ บริเวณชายฝั่ง และมีการนำทรัพยากรมาใช้ประโยชน์อย่างฟุ่มเฟือย ขาดความระมัดระวัง และไม่คำนึงถึงความสามารถในการรองรับจนก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งในด้านปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากร และปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากร โดยมีสาเหตุหลัก คือ การสร้างสาธารณูปโภคและสาธารณูปกรณ์เพื่อรองรับการท่องเที่ยว อีกทั้งยังพบปัญหาชายฝั่งถูกกัดเซาะ โดยพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะอย่างรุนแรงพบในบริเวณหาดเลพัง บ้านบางเทา อำเภอดอนตาล มีระยะทางประมาณ 3 กิโลเมตร และพื้นที่ถูกน้ำกัดเซาะปานกลาง พบในบริเวณอ่าวปอ บ้านบางแร่ อำเภอดอนตาล มีระยะทางประมาณ 1.5 กิโลเมตร

2) ปะการัง โดยภาพรวมของแนวปะการังของจังหวัดภูเก็ต พบว่าในพื้นที่ที่เปิดออกสู่ทะเลลึกส่วนใหญ่ปะการังมีแนวโน้มสมบูรณ์ปานกลาง ส่วนแนวปะการังที่มีสภาพสมบูรณ์ดีถึงดีมากอยู่ที่บริเวณชายฝั่งทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะแฉ่ง และเกาะราชาบริเวณอ่าวทิศเหนือและชายฝั่งตะวันตกของเกาะ โดยเฉพาะชายฝั่งตามปากอ่าวต่างๆ และตามชายฝั่งด้านใต้ของเกาะบริวารต่างๆ บริเวณที่มีปะการังมากที่สุด ได้แก่ บริเวณชายฝั่งตำบลราไวย์ ชายฝั่งตำบลวิชิต และเกาะต่างๆ ได้แก่ เกาะบอน เกาะเฮ เกาะโหล่น เกาะตะเกายใหญ่ และเกาะตะเกายน้อย ปะการังที่พบส่วนใหญ่ คือ ปะการังโขด ปะการังเขากวาง ปะการังเขากวางทรงพุ่ม ปะการังเขากวางทรงพุ่มพาน ปะการังวงแหวน ปะการังของเล็กแบบแผ่นปนเคลือบ และปะการังของเล็กแบบแผ่น

ในปี พ.ศ. 2550 มีการสำรวจและประเมินการครอบคลุมพื้นที่ของปะการัง โดยวิธีการ Photo line transect พบว่า สถานภาพปะการังเกาะแฉ่งในภาพรวมทั้งเกาะอยู่ในสภาพดีมาก มีปะการังเป็น ปกคลุมร้อยละ 60 ปะการังตายร้อยละ 17 ปะการังเด่นอยู่ในหมู่ของปะการังเขากวาง ส่วนสถานภาพของปะการังที่เกาะเฮในภาพรวมทั้งเกาะอยู่ในสภาพดีปานกลาง มีปะการังเป็น ปกคลุมประมาณร้อยละ 38.70 ปะการังตายร้อยละ 37.82 ปะการังเด่นอยู่ในกลุ่มของปะการังโขด และสถานภาพปะการังเกาะโหล่นฝั่งตะวันออก โดยภาพรวมทั้งเกาะอยู่ในสภาพดีปานกลางมีปะการังเป็น ปกคลุมประมาณร้อยละ 49 ปะการังตายร้อยละ 47 ปะการังเด่นอยู่ในกลุ่มปะการังโขด

3) หล้าทะเล จังหวัดภูเก็ตมีแหล่งหล้าทะเลประมาณ 4,500 ไร่ พบหล้าทะเล 11 ชนิด ได้แก่ หล้าคาทะเล หล้าชะเงาเต่า หล้าเงาแคระ หล้าเงาใส หล้าเงาใบเล็ก หล้าเงาและหล้าอำพัน หล้ากุยช่ายเข็ม หล้ากุยช่ายทะเล หล้าชะเงาใบฟันเลื่อย หล้าชะเงาใบมน และหล้าต้นหอมทะเล

สภาพทั่วไปของแหล่งห้วยทะเลในจังหวัดมีความสมบูรณ์ และบางแหล่งมีสภาพตามธรรมชาติ พบแหล่งห้วยทะเลที่กว้างที่สุด ขนาดประมาณ 1,925 ไร่ อยู่ที่บ้านปากคลอง (ตั้งแต่ปากคลองบางโรงลงมาถึงแหลมยามู) ซึ่งพบกระจายตั้งแต่ระยะ 200 - 1,300 เมตรจากชายฝั่งทะเล ซึ่งยังมีความสมบูรณ์ดี บริเวณอ่าวปากคลองนี้เคยพบร่องรอย การกินห้วยทะเลของพะยูนด้วย แหล่งห้วยทะเลขนาดใหญ่อีกแห่งของจังหวัดอยู่ที่เกาะโหล่น-อ่าวบน มีพื้นที่ประมาณ 1,500 ไร่ อย่างไรก็ตามมีการสำรวจพบแหล่งห้วยทะเลที่มีสภาพเสื่อมโทรม อยู่ที่อ่าวภูเก็ต และอ่าวฉลอง

2.2.6.5 สิ่งแวดล้อมอื่นๆ

เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจและ เมืองท่องเที่ยวที่สำคัญระดับประเทศ ทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในอัตราร้อยละ 7 ต่อปี ส่งผลให้ระบบการกำจัดมูลฝอยต้องรองรับปริมาณขยะมูลฝอยที่มากเกินไป ความสามารถที่ระบบจะสามารถรองรับได้

ปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมจังหวัดภูเก็ต มีปริมาณมากเนื่องจากส่วนใหญ่ไม่มีการคัดแยกเอาขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งยังมิมีระบบการเก็บรวบรวมและเก็บขนส่งขยะมูลฝอยที่ยังไม่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนรถสำหรับเก็บขนส่งขยะส่วนใหญ่มีสภาพเก่าและไม่ได้มาตรฐานถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล นอกจากนี้ในแต่ละท้องถิ่นมีการจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพแตกต่างกัน บางท้องถิ่นจ้างภาคเอกชน ในการดำเนินการเก็บขน โดยมีการจัดการยังไม่เหมาะสมทำให้น้ำรั่วไหลออกจากรถจัดเก็บขยะมูลฝอย

ประกอบกับจากองค์ประกอบของขยะมูลฝอยที่ร้อยละ 60 เป็นขยะอินทรีย์ที่มีความชื้นสูง ส่งผลให้ค่าความร้อนในการเผาไหม้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อนำขยะดังกล่าวมากำจัดด้วยเตาเผา จึงทำให้ประสิทธิภาพในการเผาไหม้ของเตาเผาตกลง และต้องใช้ เชื้อเพลิงเสริมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเผาไหม้ ซึ่งเป็นรายจ่ายที่เพิ่มขึ้นในการบริหารจัดการ ภายในศูนย์กำจัดขยะฯ

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“ภูเก็ตเมืองท่องเที่ยวนานาชาติ บนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน”

1. ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์

- 1) มีผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล
- 2) นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ
- 3) มีการกระจายการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ครอบคลุมทุกแหล่งท่องเที่ยว
- 2) พัฒนาอาหารปลอดภัยที่สอดคล้องกับตลาดและระบบคุ้มครองผู้บริโภค
- 3) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเชื่อมโยงกับภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว
- 4) พัฒนาระบบบริการและความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว

- 5) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล
- 6) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อจัดระเบียบและเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยว
- 7) พัฒนาระบบช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ให้มีมาตรฐาน
- 8) พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์และส่งเสริมนวัตกรรมด้านสินค้า/บริการท่องเที่ยว

ที่มีมาตรฐาน

- 9) ส่งเสริมเทคโนโลยีเพื่อการท่องเที่ยว
- 10) สร้างเครือข่ายความร่วมมือการพัฒนาสู่มาตรฐานการท่องเที่ยวสากล
- 11) ประชาสัมพันธ์เชิงรุกอย่างต่อเนื่อง
- 12) ส่งเสริมตลาดนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพทั้งในและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัด

1) ความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้า/บริการ/แหล่งท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 80

- 2) สถานบริการสุขภาพผ่านมาตรฐานระดับ 3 (HA/PCA) ทั้งหมด
- 3) ร้อยละ 95 ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในภูเก็ตมีความพึงพอใจ
- 4) ผลิตภัณฑ์/แหล่งท่องเที่ยวชุมชนในตำบลได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทั้งหมด

2. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และความมั่นคงปลอดภัยของประชาชน เป้าประสงค์

- 1) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น
- 2) มีการพัฒนาคุณภาพด้านการศึกษา
- 3) มีการพัฒนาคุณภาพด้านการสาธารณสุข
- 4) มีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เครือข่ายประชาชนและชุมชนให้มีความเข้มแข็ง
- 5) มีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น
- 6) มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
- 7) มีการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติและสาธารณภัย

กลยุทธ์

- 1) สร้างจิตสำนึก ฟื้นฟู อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 2) ส่งเสริมและพัฒนาการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพ
- 3) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 4) ป้องกันและเฝ้าระวังภัยคุกคามรูปแบบใหม่/ความเสี่ยง หรือวิกฤตการณ์ต่างๆ
- 5) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 6) ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร
- 7) พัฒนาระบบการวัดและประเมินผล

ตัวชี้วัด

- 1) ผลสัมฤทธิ์ (O-net ม.3) ของผู้เรียนที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 3 ต่อปี
- 2) จำนวนโครงการด้านการศึกษาที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ ร้อยละ 10 ต่อปี
- 3) ประชาชนที่เข้าถึงบริการสุขภาพ ร้อยละ 80 ต่อปี
- 4) จำนวนของหมู่บ้าน/ชุมชน ที่เพิ่มขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐานหมู่บ้านเศรษฐกิจ

พอเพียง รวม 90 แห่ง ภายใน 4 ปี

- 5) ความสำเร็จการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระดับ 4
- 6) ความสำเร็จของการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน

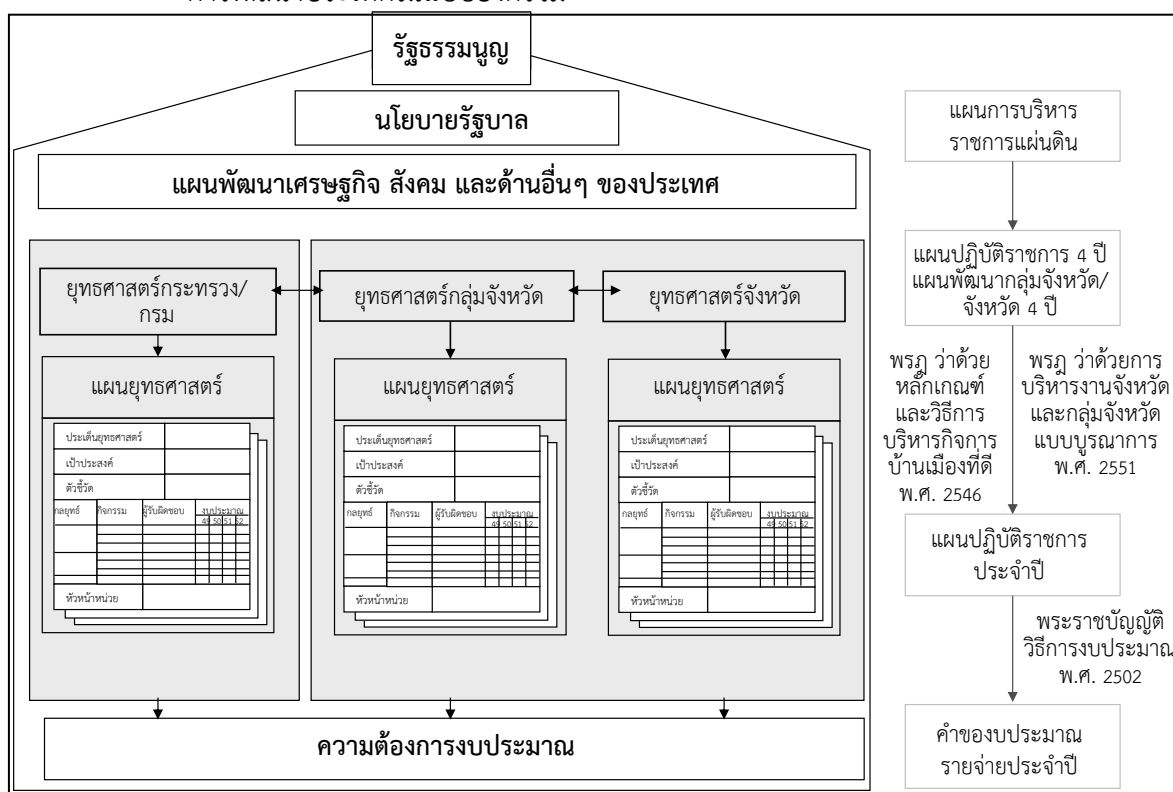
ระดับ 4

- 7) ความสำเร็จของการรักษาความปลอดภัยโดยเน้นอุบัติเหตุจราจรทางบก/ทางน้ำ ระดับ 3

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบแนวคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”** ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วยความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้²

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาค และตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียใต้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนา ขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุน ความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการ แบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไก การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาส เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนา ประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

² สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

ตารางที่ 11 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาพดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.0 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40.0	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลักดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่อุปทานการผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 2 ประเด็นยุทธศาสตร์ และ 5 ตัวชี้วัดของจังหวัดภูเก็ตกับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 12 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดภูเก็ต
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยของประชาชน
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยของประชาชน
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่สอดคล้อง-
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยของประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ การปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ (ภาคการท่องเที่ยว) การเชื่อมโยงเครือข่ายกับต่างประเทศ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ แต่ไม่มีการวางยุทธศาสตร์ด้านการสร้างสมดุลของอาหารและพลังงาน และในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาองค์กรเป็นเรือธงการจัดการสำนักงานจึงไม่นำมาเชื่อมโยงด้วย

ตารางที่ 13 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดภูเก็ต
1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละของประชาชนที่เข้าถึงบริการด้านสุขภาพ - จำนวนหมู่บ้าน/ ชุมชนที่เพิ่มขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐานหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง - ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน - ร้อยละของโครงการด้านขนส่งมวลชนที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ - ร้อยละของการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและยาเสพติด
2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	- ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่สอดคล้อง-

ตารางที่ 13 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดภูเก็ต
3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อ ผลิตภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่า ผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	- ร้อยละของความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพสินค้า/ บริการ/แหล่งท่องเที่ยว - ร้อยละความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในภูเก็ต - ร้อยละของผลิตภัณฑ์/ แหล่งท่องเที่ยวชุมชนในตำบล ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา
4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อ หัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดย ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	- ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่สอดคล้อง-

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในด้านเศรษฐกิจ และการพัฒนาดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนในพื้นที่ แต่ไม่มีตัวชี้วัดในภาพรวมที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษา หรือการรักษาสิ่งแวดล้อม และตัวชี้วัดที่ 9 เป็นตัวชี้วัดของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 จึงไม่นำมาเชื่อมโยงด้วย

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ. 2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สโร.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อบู๊ตการเป็น “Smart Province” เนื่องด้วยความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่เป็นสำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้ผู้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูลการให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info.

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนั้น นอกจากจะทำการศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกดังที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีการรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

(1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(P : Gross Province Product)

- การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
- การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
- คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น

(2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(I : Per Capita Income)

- ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
- การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
- การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
- จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
- จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

(3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(D : Distribution of Income)

- ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล

สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด

- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล้างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและ

ภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

(4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(H : Gross Happiness Index)

- สุขภาพแข็งแรง
- มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
- ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
- ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
- มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
- มีเงินออมไว้ในยามจำเป็น
- ไม่มีหนี้สิน
- มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
- มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
- มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
- ไม่มีความผิด
- ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น

- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
  - ได้รับการคุ้มครองรักษาสิทธิ
  - มีจิตอาสา
  - เลี้ยงลูกได้ดี
  - ครอบครัวอบอุ่น
  - จิตใจเบิกบาน
- (5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)
- บูรณาการ
  - มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
  - ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
  - ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
  - ลดการเดินทาง
  - ลดเวลาการปฏิบัติ
  - ทำงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
  - ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือเป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือสิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : Knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องที่และชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันท่วงทีเหตุการณ์

ช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนา และศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทาง ในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการ ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมกับ การเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้ บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาครั้งนี้ จะหมายความรวมถึง การยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้น การพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่นำอยู่ร่วมกัน

การกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดที่ปรากฏใน ภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษา ได้นำเสนอเป็นตัวอย่างไว้มากนัก เนื่องจากแต่ละจังหวัดมุ่งเน้นจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ และโครงการ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานทั่วไป ที่เน้นเชิงปริมาณ หรือในบางตัวชี้วัดอาจวัดได้ยาก ทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่ที่ปรึกษาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะ ในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้น และเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล

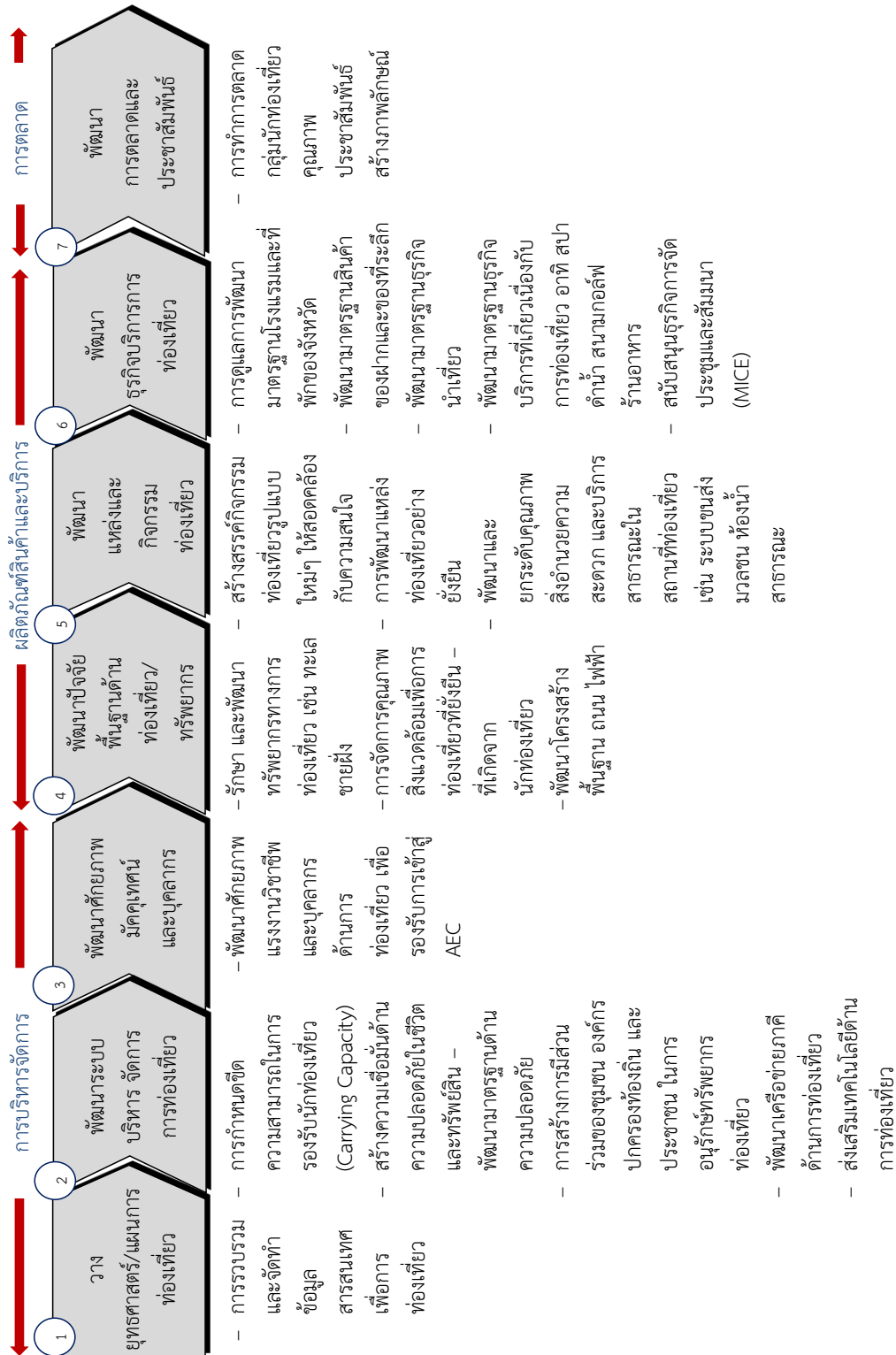
3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) “การท่องเที่ยวทางทะเล”

ตารางที่ 14 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ /สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) / ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล	การท่องเที่ยว -->การท่องเที่ยวทางทะเล	การท่องเที่ยวทางทะเล
สรุปเหตุผลสนับสนุน ภูเก็ตเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงในระดับโลก		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1: ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ท่องเที่ยวทางทะเล”

3.1.2 ผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC1 : วางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว						
CSF 1 การรวบรวมและจัดทำข้อมูล สารสนเทศเพื่อ การท่องเที่ยว	KPI 1.1 จำนวนนักท่องเที่ยว (แยกตามสัญชาติ)	Data 1.1.1 จำนวนเที่ยวบินที่ลงมาในจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ท่าอากาศยานจังหวัดภูเก็ต
		Data 1.1.2 จำนวนสายรถโดยสารสาธารณะที่เข้ามาในจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ขนส่งจังหวัดภูเก็ต
		Data 1.1.3 จำนวนเที่ยวเรือที่เข้ามาในจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สนง.เจ้าท่าภูมิภาค 5 จังหวัดภูเก็ต
		Data 1.1.4 จำนวนผู้โดยสาร ตามประเภทพาหนะ รายวัน - เครื่องบิน - เรือ - รถโดยสาร	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ด่านตรวจคนเข้าเมือง ท่าอากาศยานจังหวัดภูเก็ต
		Data 1.1.5 ประมาณการจำนวนของนักท่องเที่ยว/ ผู้มาเยี่ยมเยือน ชาวไทย และ ต่างประเทศ	มี	สำรวจ	รายปี	กรมการท่องเที่ยว / สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ภูเก็ต

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”(ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 1.1.6 ร้อยละของนักท่องเที่ยว/ผู้มาเยี่ยมเยือน ชาวไทยและต่างประเทศ	มี	สำรวจ	รายปี	กรมการท่องเที่ยว / สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต
	KPI 1.2 การกระจายรายได้ด้าน การท่องเที่ยวของจังหวัด	Data 1.2.1 รายได้จากการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์ มวลรวมจังหวัด (GPP)	มี	คำนวณ	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต
		Data 1.2.2 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนของนักท่องเที่ยว/ ผู้มาเยี่ยมเยือน	มี	สำรวจ	รายปี	กรมการท่องเที่ยว
		Data 1.2.3 การจ้างงานด้านการท่องเที่ยวเทียบเป็น สัดส่วนการจ้างงานทั้งหมดของจังหวัด	ไม่มี	-	-	สนง. แรงงานจังหวัดภูเก็ต
	KPI 1.3 ระยะเวลาการเข้าพักเฉลี่ย ของนักท่องเที่ยว	Data 1.3.1 ระยะเวลาเข้าพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายปี	กรมการท่องเที่ยว
	KPI 1.4 จำนวนสถานประกอบการ ธุรกิจท่องเที่ยว อาทิ โรงแรม บริษัททัวร์ ร้านอาหาร	Data 1.4.1 จำนวนสถานพักแรมในจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัด ภูเก็ต/ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
		Data 1.4.2 จำนวนผู้ประกอบการโรงแรม จำแนก ตามดาวของโรงแรม	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”(ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 1.4.3 จำนวนสถานประกอบการ แยกตาม ประเภทของการให้บริการ/กิจกรรม ร้านอาหาร/สปา/มหรสพ/ทัวร์/เช่ารถ/สวนสัตว์/ร้านจำหน่ายของที่ระลึก	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศน์ / สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต
	KPI 1.5 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและ กิจกรรมการท่องเที่ยวของ จังหวัด	Data 1.5.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต/ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
		Data 1.5.2 จำนวนกิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดช่วง ปฏิทิน	มี	ทะเบียน	รายเดือน	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
	KPI 1.6 รูปแบบการเดินทางของ นักท่องเที่ยวและข้อมูล ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	Data 1.6.1 การสำรวจพฤติกรรมการท่องเที่ยว	มี	การสำรวจ	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
VC2: พัฒนาระบบบริหาร จัดการ การท่องเที่ยว						
CSF 2 การกำหนดขีดความสามารถ ในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 2.1 อัตราความสามารถใน การรองรับของจุดให้บริการ การเดินทาง (สนามบิน นานาชาติภูเก็ต/ท่าเรือ/ ท่ารถ)	Data 2.1.1 จำนวนคนเข้า-ออกสนามบิน	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ท่าอากาศยานจังหวัดภูเก็ต
		Data 2.1.2 จำนวนคนเข้า-ออกท่าเรือ แบ่งตามจุด ท่าเรือ	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สนง.เจ้าท่าภูมิภาค 5 จังหวัดภูเก็ต
		Data 2.1.3 จำนวนคนเข้า-ออกท่ารถขนส่ง	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สนง.ขนส่งจังหวัดภูเก็ต/ บริษัท ขนส่ง จำกัด

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 2.2 อัตราความสามารถในการ รองรับของโรงแรมและ ที่พักในจังหวัด	Data 2.2.1 จำนวนโรงแรมและที่พัก (จำแนกตาม ประเภท/พื้นที่)	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า จังหวัดภูเก็ต/ สมาคมโรงแรมไทยภาคใต้/ สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวฯ
		Data 2.2.2 จำนวนห้องพักที่สามารถให้บริการได้ใน แต่ละวัน (จำแนกตามพื้นที่:หาด)	มี	สำรวจ	รายเดือน	สมาคมโรงแรมไทยภาคใต้ จังหวัดภูเก็ต
		Data 2.2.3 จำนวนนักท่องเที่ยว/ต่างชาติที่ใช้ บริการโรงแรมและที่พัก	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต
		Data 2.2.4 การคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยว ในอนาคต	มี	คำนวณ	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต
	KPI 2.3 ร้อยละค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อ คนต่อวันของผู้มาเยี่ยม เยือน จำแนกตามประเภท ค่าใช้จ่าย	Data 2.3.1 จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการ จัดทะเบียนอย่างถูกต้องกฎหมาย	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาธุรกิจการค้า จังหวัดภูเก็ต
		Data 2.3.2 จำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทค่าใช้จ่าย	มี	สำรวจ	รายปี	กรมการท่องเที่ยว

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”(ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3 สร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พัฒนามาตรฐานด้านความปลอดภัย	KPI 3.1 การร้องเรียนของนักท่องเที่ยว	Data 3.1.1 จำนวนและประเภทการร้องเรียนของนักท่องเที่ยวไทย/ต่างชาติ	มี	รายงานผลการดำเนินงาน	รายเดือน	ศูนย์ป้องกันและแก้ไขปัญหาการหลอกลวงนักท่องเที่ยว
		Data 3.1.2 จำนวนศูนย์รับเรื่องร้องเรียน (จุด) และช่องทางการแจ้งเหตุอื่น	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดภูเก็ต
		Data 3.1.3 จำนวนข้อร้องเรียนของนักท่องเที่ยวที่ได้รับการแก้ปัญหา/ช่วยเหลือ	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดภูเก็ต
	KPI 3.2 คดีความที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	Data 3.2.1 จำนวนคดีความที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจท่องเที่ยวภูเก็ต/สถานีตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
		Data 3.2.2 มูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจท่องเที่ยวภูเก็ต/สถานีตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
		Data 3.2.3 จำนวนตำรวจภูธร/ตำรวจท่องเที่ยวในพื้นที่	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจท่องเที่ยวภูเก็ต/สถานีตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
		Data 3.2.4 จำนวนพื้นที่ที่มีการติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 3.3: อุบัติเหตุ (ทางบกและทางทะเล) ที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	Data 3.3.1 จำนวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น (จำแนกประเภท) อัตราการเสียชีวิตและบาดเจ็บ	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจท่องเที่ยวภูเก็ต/ สถานีตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
		Data 3.3.2 จุดที่เกิดเหตุ (อุบัติเหตุ คดี) ช้ำซาก	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สถานีตำรวจท่องเที่ยวภูเก็ต/ สถานีตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
		Data 3.3.3 จำนวนทีมกู้ภัย กู้ชีพทางทะเล (Life Guard) ต่อนักท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต
		Data 3.3.4 จำนวนเรือท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน (สภาพเรือ อุปกรณ์จำเป็นผู้ให้บริการ)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เจ้าท่าภูมิภาค 5 จังหวัดภูเก็ต
	KPI 3.4 การเตรียมความพร้อม รองรับการเกิดภัยพิบัติ ธรรมชาติ	Data 3.4.1 จำนวนการฝึกซ้อมรองรับการเกิดสึนามิของจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดภูเก็ต/ สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 18
		Data 3.4.2 จำนวนป้ายเตือนภัยและป้ายบอก เส้นทางหนีสึนามิในแหล่งท่องเที่ยว	ไม่มี	-	-	เทศบาลนครภูเก็ต/ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 4 การสร้างการมีส่วนร่วมของ ชุมชน องค์กรปกครอง ท้องถิ่น และประชาชน ในการอนุรักษ์ทรัพยากร ท่องเที่ยว	KPI 4.1 จำนวนที่พัก โฮมสเตย์เชิงอนุรักษ์ ธรรมชาติที่บริหารโดย ชุมชนและชาวบ้าน	Data 4.1.1 จำนวนที่พักโฮมสเตย์เพื่อการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว
	KPI 4.2 จำนวนชุมชนและชาวบ้าน ที่ได้รับการอบรมเรื่องการ บริหารจัดการการ ท่องเที่ยว และการอนุรักษ์ ทรัพยากรท่องเที่ยว	Data 4.2.1 อาสาสมัครท่องเที่ยวจากชุมชน (ในพื้นที่)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต
		Data 4.2.2 จำนวนชุมชนที่มีการจัดหลักสูตรอบรม ด้านการท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.จังหวัดภูเก็ต
		Data 4.2.3 จำนวนคนในชุมชน ที่ผ่านหลักสูตร อบรมด้านการท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง. จังหวัดภูเก็ต
	KPI 4.3 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและ ร้านค้าขายของที่ระลึก ชุมชน	Data 4.3.1 จำนวนของที่ระลึกที่ผลิตโดยชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต
		Data 4.3.2 จำนวนร้านค้าในชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต
	KPI 4.4 จำนวนกิจกรรมด้านการ อนุรักษ์ธรรมชาติที่จัดขึ้น ในชุมชน	Data 4.4.1 จำนวนกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ของชุมชน (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ของชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต/ องค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 5 พัฒนาเครือข่ายภาคีด้านการท่องเที่ยว	KPI 5.1 จำนวนเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน	Data 5.1.1 จำนวนเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต/ สนง.เกษตรจังหวัดภูเก็ต
	KPI 5.2 เครือข่ายผู้ประกอบการท่องเที่ยวของจังหวัด	Data 5.2.1 จำนวนเครือข่ายผู้ประกอบการท่องเที่ยวของจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	องค์การบริหารส่วนจังหวัด ภูเก็ต/ สนง.สรรพากรพื้นที่ภูเก็ต
CSF 6 ส่งเสริมเทคโนโลยีด้านการท่องเที่ยว	KPI 6.1 จำนวนช่องทางการสื่อสารการเข้าถึงเทคโนโลยี	Data 6.1.1 จำนวนช่องทางการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา
VC3 : พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากร						
CSF 7 พัฒนาศักยภาพแรงงานวิชาชีพและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการเข้าสู่ AEC	KPI 7.1 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่ใช้บริการมัคคุเทศก์ จำแนกตามประเทศ ภาษา	Data 7.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่ใช้บริการมัคคุเทศก์ จำแนกตามประเทศ ภาษา	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาภาคใต้เขต 2/ สำนักทะเบียนธุรกิจฯ/ สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว
	KPI 7.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น	Data 7.2.1 จำนวนมัคคุเทศก์ที่ให้บริการในจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาภาคใต้เขต 2
		Data 7.2.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาภาคใต้เขต 2

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 7.3 จำนวนผู้ขอจดทะเบียน เป็นมัคคุเทศก์ใหม่/ต่ออายุ	Data 7.3.1 จำนวนผู้ขอจดทะเบียนเป็นมัคคุเทศก์ ใหม่/ต่ออายุ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์สาขาภาคใต้ เขต 2
	KPI 7.4 จำนวนบุคลากรที่ทำงานใน ธุรกิจด้านการท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทธุรกิจ	Data 7.4.1 จำนวนบุคลากรที่ทำงานในธุรกิจด้าน การท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทธุรกิจ	มี	สำรวจ	รายไตรมาส	สนง.สถิติจังหวัดภูเก็ต
	KPI 7.5 ค่าตอบแทนของ มัคคุเทศก์/บุคลากรด้าน การท่องเที่ยว	Data 7.5.1 ค่าตอบแทนของมัคคุเทศก์/บุคลากรด้าน การท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ
	KPI 7.6 จำนวนสถานศึกษาใน จังหวัดที่เปิดฝึกอบรม บุคลากรท่องเที่ยว	Data 7.6.1 จำนวนสถานศึกษาในจังหวัดที่เปิด ฝึกอบรมบุคลากรท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและ มัคคุเทศก์สาขาภาคใต้ เขต2
VC4 : พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร						
CSF 8 รักษา และพัฒนาทรัพยากร ทางการท่องเที่ยว เช่น ทะเล ชายฝั่ง	KPI 8.1 จำนวนแหล่งธรรมชาติ อันควรรักษาของท้องถิ่น ประเภทชายหาด ที่ได้รับการ ประเมินด้านคุณค่า สิ่งแวดล้อม ด้านศักยภาพ และด้านความเสี่ยง จำแนกตามรายจังหวัด	Data 8.1.1 จำนวนแหล่งธรรมชาติอันควรรักษา ของท้องถิ่นประเภทชายหาด ที่ได้รับการ ประเมิน	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.สิ่งแวดล้อม ภาคที่ 15 จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 8.2 พื้นที่ทางทะเลที่ได้รับการอนุรักษ์คุ้มครอง (ไร่) ต่อพื้นที่ทะเลอาณาเขต	Data 8.2.1 พื้นที่ทางทะเลที่ได้รับการอนุรักษ์คุ้มครอง (ไร่)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ 5 จังหวัดภูเก็ต
		Data 8.2.2 ร้อยละของพื้นที่ทางทะเลที่ได้รับการอนุรักษ์คุ้มครองต่อพื้นที่ทะเลอาณาเขต	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ 5 จังหวัดภูเก็ต
	KPI 8.3 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการปรับปรุงหรือฟื้นฟูหรือหมวดหมู่สถานที่ท่องเที่ยว	Data 8.3.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการปรับปรุงหรือฟื้นฟู จำแนกตามประเภทหรือหมวดหมู่สถานที่ท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	กองการศึกษาจำนวน 17 แห่ง (องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาลนครภูเก็ต/องค์การบริหารส่วนตำบล)
		Data 8.3.2 การจัดสร้างปะการังเทียมเพื่อการฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและวิถีชีวิตของประชาชนจังหวัดภูเก็ต	มี	สำรวจ	รายปี	ศูนย์อนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ 5
CSF 9 การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ที่เกิดจากนักท่องเที่ยว	KPI 9.1 ปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรอบบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว	Data 9.1.1 จำนวนการร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อมรอบบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สิ่งแวดล้อมภาคที่ 15 จังหวัดภูเก็ต
	KPI 9.2 จำนวนงบประมาณการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว	Data 9.2.1 จำนวนงบประมาณการดูแลรักษาสีสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น./สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต/เทศบาลนครจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 9.3 การบริหารจัดการขยะและ ของเสียที่เกิดจากการ ท่องเที่ยว	Data 9.3.1 ปริมาณขยะ ของเสียในจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	เทศบาลนครภูเก็ต/ สนง.สิ่งแวดล้อมภาค 15
		Data 9.3.2 จำนวนแหล่ง/โรงงาน กำจัดขยะในพื้นที่	มี	รายงาน	รายเดือน	เทศบาลนครภูเก็ต/ สนง.สิ่งแวดล้อมภาค 15
		Data 9.3.3 ปริมาณขยะที่ได้รับการรีไซเคิล	ไม่มี	-	-	เทศบาลนครภูเก็ต/ สนง.สิ่งแวดล้อมภาค 15
	KPI 9.4 จำนวนข้อร้องเรียนปัญหา มลภาวะจากการท่องเที่ยว ในพื้นที่	Data 9.4.1 จำนวนข้อร้องเรียนปัญหา มลภาวะจากการท่องเที่ยวในพื้นที่	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดภูเก็ต/ สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต
	KPI 9.5 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้า มาในแต่ละจุด/สถานที่ ท่องเที่ยว	Data 9.5.1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในสถานที่ ท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต
CSF 10 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ถนน ไฟฟ้า	KPI 10.1 งบประมาณในการจัดการ โครงสร้างพื้นฐาน	Data 10.1.1 จำนวนงบประมาณในการจัดการ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.จังหวัดภูเก็ต
	KPI 10.2 เส้นทางถนนที่มีสภาพ ชำรุด ไม่สมบูรณ์	Data 10.2.1 เส้นทางถนนที่มีสภาพชำรุด	มี	ทะเบียน	รายปี	แขวงการทางจังหวัดภูเก็ต/ สนง.ทางหลวงชนบทจังหวัด ภูเก็ต

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 10.3 จำนวนท่ารถและจุดจอด รถโดยสารสาธารณะ	Data 10.3.1 จำนวนท่ารถและจุดจอดรถโดยสาร สาธารณะ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ขนส่งจังหวัดภูเก็ต/ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ภูเก็ต
	KPI 10.4 จำนวนของระบบ โครงสร้างพื้นฐานตาม สถานที่ท่องเที่ยวที่ชำรุด	Data 10.4.1 จำนวนของจุดหรือระบบโครงสร้าง พื้นฐานที่ชำรุด จำแนกตามพื้นที่	มี	ทะเบียน	รายปี	องค์การบริหารส่วนจังหวัด ภูเก็ต/ เทศบาลนครภูเก็ต/ องค์การบริหารส่วนตำบล
VC5 : พัฒนา แหล่งและกิจกรรม ท่องเที่ยว						
CSF 11 สร้างสรรค์กิจกรรมท่องเที่ยว รูปแบบใหม่ๆ ให้สอดคล้อง กับความสนใจ	KPI 11.1 จำนวนกิจกรรมการ ท่องเที่ยวของจังหวัดใน แต่ละปี	Data 11.1.1 จำนวนกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	มี	สำรวจ	รายเดือน	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต
		Data 11.1.2 จำนวนกิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบ ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นของจังหวัด อาทิ การปั่นจักรยาน งานเทศกาลดนตรี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต
		Data 11.1.3 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมงาน กิจกรรมดังกล่าว	มี	ทะเบียน	รายกิจกรรม	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต
	KPI 11.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ใหม่ที่ได้รับการพัฒนา	Data 11.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นใหม่ ที่ได้รับการพัฒนา อาทิ แหล่งท่องเที่ยว การเกษตร	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต/ สนง.ปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 12 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน	KPI 12.1 ร้อยละของแหล่งท่องเที่ยว ที่มีการจัดทำแผนพัฒนา อย่างยั่งยืนเทียบกับแหล่ง ท่องเที่ยวทั้งหมดของ จังหวัด	Data 12.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดของ จังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต
		Data 12.1.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวภูเก็ตที่ได้มาตรฐาน	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต
		Data 12.1.3 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีการจัดทำ แผนพัฒนาอย่างยั่งยืน มีการดำเนิน การตรวจสอบและติดตามประเมินผล	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต
		Data 12.1.4 จำนวนกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่ง ท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต
	KPI 12.2 จำนวนแหล่งที่เกี่ยวข้องที่อยู่ใน ความดูแลขององค์การ ปกครองส่วนท้องถิ่น	Data 12.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวภูเก็ตที่อยู่ใน ความดูแลขององค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่น	มี	ทะเบียน	รายปี	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
	KPI 12.3 จำนวนแหล่งที่ได้รับการขึ้น ทะเบียนอุทยานแห่งชาติ	Data 12.3.1 แหล่งท่องเที่ยวภูเก็ตที่ได้รับการขึ้น ทะเบียนอุทยานแห่งชาติ	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 13 พัฒนาและยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวก และ บริการสาธารณะในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ระบบขนส่งมวลชน ห้องน้ำสาธารณะ	KPI 13.1 จำนวนการร้องเรียนจากการบริการระบบสาธารณะ	Data 13.1.1 จำนวนและเรื่องที่ร้องเรียนจากระบบสาธารณะ	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดภูเก็ต / สนง.ขนส่งจังหวัดภูเก็ต/ องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต
	KPI 13.2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว (Customer Satisfaction)	Data 13.2.1 อัตราความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย/ หน่วยงานเกี่ยวกับของกับ ผู้อพยพ
VC6 : พัฒนา ธุรกิจบริการการท่องเที่ยว						
CSF 14 การดูแลการพัฒนามาตรฐาน โรงแรมและที่พักของจังหวัด	KPI 14.1 โรงแรมหรือสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองด้านมาตรฐานของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Green Hotels)	Data 14.1.1 จำนวนโรงแรม หรือสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองด้านมาตรฐานของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	มี	สำรวจ	รายปี	สมาคมโรงแรมไทยภาคใต้ / สนง.สิ่งแวดล้อมภาคที่ 15 จังหวัดภูเก็ต
	KPI 14.2 โรงแรมและที่พักที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับผู้สูงอายุ/ผู้พิการ	Data 14.2.1 จำนวนโรงแรมและที่พักที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับผู้สูงอายุ/ผู้พิการ	มี	ทะเบียน	รายปี	องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
CSF 15 พัฒนามาตรฐานสินค้าของฝากและของที่ระลึก	KPI 15.1 จำนวนสินค้าของฝาก(OTOP) ระดับ 5 ดาว ของจังหวัด	Data 15.1.1 จำนวนสินค้า 5 ดาว แต่ละประเภท	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 15.2 มูลค่ายอดขายหน่วย OTOP ทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ จำแนกตาม จังหวัด	Data 15.2.1 มูลค่ายอดขายสินค้า OTOP ทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต
CSF 16 พัฒนามาตรฐานธุรกิจ น้ำเที่ยว	KPI 16.1 จำนวนธุรกิจน้ำเที่ยวที่ ได้รับการรับรองมาตรฐาน	Data 16.1.1 จำนวนธุรกิจน้ำเที่ยวที่ได้รับการรับรอง	มี/พัฒนา	ทะเบียน	รายปี	สำนักทะเบียนธุรกิจน้ำเที่ยว และมัคคุเทศก์สมาคมใต้ เขต 2
CSF 17 พัฒนามาตรฐานธุรกิจบริการ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อาทิ สปา ดำน้ำ สนามกอล์ฟ ร้านอาหาร	KPI 17.1 จำนวนกิจการด้านการ ท่องเที่ยวที่ผ่านเกณฑ์ มาตรฐาน	Data 17.1.1 กิจการด้านการท่องเที่ยวที่ผ่านเกณฑ์ มาตรฐาน เช่น สปา ร้านอาหาร	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต/ สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต/ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย/ สมาคมสปา
CSF 18 สนับสนุนธุรกิจการจัด ประชุมและสัมมนา (MICE)	KPI 18.1 งบประมาณในการสนับสนุน กิจกรรมการจัดการประชุม และสัมมนา	Data 18.1.1 งบประมาณในการจัดการประชุมและ สัมมนา	ไม่มี	-	-	สนง.ส่งเสริมการจัดการ ประชุมและนิทรรศการ
	KPI 18.2 จำนวนการจัดประชุมและ สัมมนา	Data 18.2.1 จำนวนการจัดประชุมและสัมมนา	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ส่งเสริมการจัดการ ประชุมและนิทรรศการ
	KPI 18.3 จำนวนผู้เข้าร่วม	Data 18.3.1 จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมและสัมมนา	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ส่งเสริมการจัดการ ประชุมและนิทรรศการ

ตารางที่ 15 : แผนผังรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC7 : พัฒนา การตลาดและประชาสัมพันธ์						
CSF 19 การทำการตลาดกลุ่ม นักท่องเที่ยวคุณภาพ	KPI 19.1 จำนวนนักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมาย	Data 19.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต
		Data 19.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวในประเทศ	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดภูเก็ต
	KPI 19.2 งบประมาณในการทำ การตลาด	Data 19.2.1 จำนวนงบประมาณในการทำการตลาด	มี	ทะเบียน	รายปี	องค์การบริหารส่วนจังหวัด ภูเก็ต/ สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว
CSF 20 ประชาสัมพันธ์สร้าง ภาพลักษณ์	KPI 20.1 งบประมาณในการทำ ประชาสัมพันธ์	Data 20.1.1 จำนวนงบประมาณด้านการโฆษณาและ การประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวของ จังหวัดภูเก็ต	มี	ทะเบียน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนง.ภูเก็ต
	KPI 20.2 การโฆษณาประชาสัมพันธ์ ด้านการท่องเที่ยวของ จังหวัด	Data 20.2.1 จำนวนขึ้นโฆษณาด้านการท่องเที่ยวของ ภูเก็ตผ่านสื่อวิทยุ โทรทัศน์ แม็กกาซีนและ Social Network	มี	ทะเบียน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนง.ภูเก็ต
		Data 20.2.2 จำนวนผู้เข้าชมเว็บไซต์/Fade booth การท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต	มี	ทะเบียน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนง.ภูเก็ต
		Data 20.2.3 จำนวนการจัด Road show ทั้งในและ ต่างประเทศและจำนวนผู้เข้าชมบูธ การท่องเที่ยวภูเก็ต	มี	ทะเบียน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนง.ภูเก็ต

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์

ที่มีศักยภาพ “ท่องเที่ยวทางทะเล”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล โดยมี ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ คือ การท่องเที่ยวทางทะเล มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 99 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 94 รายการ รายการสถิติที่ต้องพัฒนา กระบวนการจัดเก็บ จำนวน 1 รายการ และที่เหลือเป็นจำนวนรายการที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ จำนวน 4 รายการ สามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหาดังนี้

ตารางที่ 16 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6	VC 7
		-	(3 CSFs, 18 KPIs)	(2 CSFs, 7 KPIs)	(2 CSFs, 10 KPIs)	(3 CSFs, 8 KPIs)	(4 CSFs, 5 KPIs)	(2 CSFs, 4 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	94 (94.95%)	-	45	7	15	12	8	6
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนา กระบวนการจัดเก็บ	1 (1.01%)	-	1	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	4 (4.04%)	-	2	-	1	-	1	-
รวม	99 (100%)	-	48	7	16	12	9	6

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 17 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บจำนวน 1 รายการ

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.2 จำนวนสายรถโดยสารสาธารณะที่เข้ามาในจังหวัด	สนง.ขนส่งจังหวัดภูเก็ต	<ul style="list-style-type: none"> - ประเมินรูปแบบ และแนวทางของการจัดเก็บปัจจุบัน - พัฒนาระบบการจัดเก็บในด้านต่างๆ เพื่อให้สามารถจัดเก็บข้อมูลได้ถี่ขึ้น

ตารางที่ 18 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ จำนวน 4 รายการ

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.2.3 การจ้างงานด้านการท่องเที่ยวเทียบเป็นสัดส่วนการจ้างงานทั้งหมดของจังหวัด	สนง.แรงงานจังหวัดภูเก็ต	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรมประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล
Data 3.4.2 จำนวนป้ายเตือนภัยและป้ายบอกเส้นทางหนีสึนามิในแหล่งท่องเที่ยว	เทศบาลนครภูเก็ต/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
Data 9.3.3 ปริมาณขยะที่ได้รับการรีไซเคิล	เทศบาลนครภูเก็ต/สนง.สิ่งแวดล้อมภาค 15	
Data 18.1.1 งบประมาณในการจัดการประชุมและสัมมนา	สนง.ส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ	

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และความมั่นคงปลอดภัย
ของประชาชน

3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue :
CI) “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน”

ตารางที่ 19 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้าน เศรษฐกิจ /สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) / ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และความมั่นคงปลอดภัยของ ประชาชน	คุณภาพชีวิต-->การพัฒนา คุณภาพชีวิตของประชาชน	การพัฒนาคุณภาพชีวิตของ ประชาชน
สรุปเหตุผลสนับสนุน ยุทธศาสตร์มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้คนในองค์กรวม ทั้งในเรื่องของการศึกษา สาธารณสุข และความมั่นคง		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2: ประเด็นสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน”

3.2.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน”

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC1 : การกระจายรายได้และประกอบอาชีพตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง						
CSF 1 ผลักดันให้ประชาชน พึ่งพาตนเองได้	KPI 1.1 รายได้ครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น	Data 1.1.1 รายได้เฉลี่ยครัวเรือน (คน/ปี)	มี	รายงาน	รายปี	สนง.สถิติจังหวัดภูเก็ต/ สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต
		Data 1.1.2 จำนวนเงินออมครัวเรือน (รายได้-รายจ่าย)	มี	รายงาน	รายปี	สนง.สถิติจังหวัดภูเก็ต/ สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต
		Data 1.1.3 สัดส่วนคนจน	มี	รายงาน	รายปี	สนง.สถิติจังหวัดภูเก็ต
	KPI 1.2 การจ้างงานในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น	Data 1.2.1 ประชากรอายุ 15-60 ปี ที่มีงานทำและมีรายได้	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.แรงงานจังหวัดภูเก็ต
		Data 1.2.2 อัตราการจ้างงานในพื้นที่	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.แรงงานจังหวัดภูเก็ต
	KPI 1.3 ประชาชนพึ่งพาและช่วยเหลือ กันในรูปแบบในรูปแบบสหกรณ์	Data 1.3.1 จำนวนสหกรณ์ในจังหวัด (จำแนกตามประเภท/ พื้นที่)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สหกรณ์จังหวัดภูเก็ต
		Data 1.3.2 จำนวน/ร้อยละของประชากรในจังหวัดที่เป็น สมาชิกสหกรณ์	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สหกรณ์จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2 ส่งเสริมให้ประชาชนดำเนิน ชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง	KPI 2.1 ประชาชนปลอดจากหนี้สิน	Data 2.1.1 จำนวนหนี้สินครัวเรือน	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต
		Data 2.1.2 สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่มีหนี้สิน	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต
		Data 2.1.3 สัดส่วนหนี้สินต่อทรัพย์สินครัวเรือน	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต
VC2 : ส่งเสริมและพัฒนาการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพ						
CSF 3 การส่งเสริมสุขภาพที่ดี ให้กับประชาชนในจังหวัด	KPI 3.1 ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง	Data 3.1.1 อัตราการเกิดของจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต
		Data 3.1.2 จำนวนการเสียชีวิตแยกตามสาเหตุ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต
		Data 3.1.3 จำนวนการเจ็บป่วยแยกตามสาเหตุ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต
		Data 3.1.4 อัตราส่วนสัดส่วนผู้ป่วย 5 โรคต่อส่วนประชากร ทั้งหมด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต
	KPI 3.2 ประชากรมีอายุยืน	Data 3.2.1 อายุขัยเฉลี่ยประชากรในจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต
		Data 3.2.2 จำนวนประชากรสูงอายุในจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 4 พัฒนาการเข้าถึงของบริการ ด้านสาธารณสุขอย่างมี ประสิทธิภาพ	KPI 4.1 สัดส่วนของสถานพยาบาล ต่อประชาชนในพื้นที่	Data 4.1.1 จำนวนสถานพยาบาล	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต
	KPI 4.2 สัดส่วนของเตียงใน สถานพยาบาลต่อประชาชน ในพื้นที่	Data 4.2.1 จำนวนเตียงในสถานพยาบาลต่อประชาชน ในพื้นที่	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต
	KPI 4.3 สัดส่วนของบุคลากรทาง การแพทย์ต่อประชาชนในพื้นที่	Data 4.3.1 จำนวนบุคลากรทางการแพทย์ทั้งหมด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต
		Data 4.3.2 จำนวนผู้ป่วยในพื้นที่ที่เข้ารับบริการ ทางการแพทย์	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต
	KPI 4.4 ปริมาณการสำรองยา	Data 4.4.1 จำนวนยาที่สำรอง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต
CSF 5 ส่งเสริมการรักษาพยาบาล อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมใน ระดับชุมชน	KPI 5.1 จำนวนอาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหมู่บ้าน/ชุมชน	Data 5.1.1 จำนวนอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน/ ชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต
CSF 6 การส่งเสริมสมรรถภาพ ผู้ป่วย	KPI 6.1 จำนวนสถานบำบัดฟื้นฟูสภาพ ร่างกายผู้ป่วย	Data 6.1.1 การเสริมสร้างศักยภาพคนพิการและสร้างความ มั่นคงยั่งยืน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 6.2 จำนวนผู้สูงอายุช่วยเหลือตัวเอง ไม่ได้	Data 6.2.1 จำนวนผู้สูงอายุช่วยเหลือตัวเองไม่ได้	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต
VC3 : ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษา						
CSF 7 การส่งเสริมให้ประชาชน ได้รับการศึกษา	KPI 7.1 ระดับการอ่านออกเขียนได้ ของประชากร	Data 7.1.1 ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้	มี	สำมะโน	ราย 10 ปี	สนง.สถิติแห่งชาติ
	KPI 7.2 การศึกษาเฉลี่ยของประชากร	Data 7.2.1 จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรในพื้นที่	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษาจังหวัดภูเก็ต/สนง.เขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14
	KPI 7.3 การศึกษาต่อของเด็กนักเรียน	Data 7.3.1 อัตราการเรียนต่อของเด็กนักเรียน (ภาคบังคับ 9 ปี)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษาจังหวัดภูเก็ต/สนง.เขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14
		Data 7.3.2 อัตราการศึกษาต่อชั้น ม.4 ของเด็กนักเรียน ม.3	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษาจังหวัดภูเก็ต/สนง.เขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14
	KPI 7.4 งบประมาณด้านการศึกษา	Data 7.4.1 งบประมาณด้านการศึกษา	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษาจังหวัดภูเก็ต/สนง.เขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14
	KPI 7.5 สัดส่วนของนักเรียนที่สอบผ่าน เกณฑ์การสอบมาตรฐานของประเทศ	Data 7.5.1 สัดส่วนของนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์การสอบ มาตรฐานของประเทศ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษาจังหวัดภูเก็ต/สนง.เขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 7.6 สัดส่วนของอาจารย์ตาม วุฒิการศึกษา	Data 7.6.1 สัดส่วนของอาจารย์ตามวุฒิการศึกษา	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจังหวัดภูเก็ต/ สนง.เขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 14
CSF 8 การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ ชุมชน	KPI 8.1 งบประมาณในการพัฒนาศูนย์ เรียนรู้ประเภทต่างๆ	Data 8.1.1 งบประมาณในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ประเภท ต่างๆ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต/ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ เทศบาลนครภูเก็ต/ สนง.ส่งเสริมการศึกษานอก ระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยจังหวัดภูเก็ต
	KPI 8.2 จำนวนศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน	Data 8.2.1 จำนวนศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต/ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ เทศบาลนครภูเก็ต/ สนง.ส่งเสริมการศึกษานอก ระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยจังหวัดภูเก็ต
	KPI 8.3 จำนวนผู้เข้ามาใช้บริการ ศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน	Data 8.3.1 จำนวนผู้เข้ามาใช้บริการ ศูนย์การเรียนรู้ใน ชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต/ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ เทศบาลนครภูเก็ต/ สนง.ส่งเสริมการศึกษานอก ระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 9 กิจกรรมการพัฒนาทักษะ ชีวิตให้กับเยาวชน	KPI 9.1 งบประมาณในการจัดกิจกรรม การพัฒนาทักษะการใช้ชีวิต	Data 9.1.1 งบประมาณในการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะ การใช้ชีวิต	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต/ สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด ภูเก็ต/ สนง. ส่งเสริมการศึกษานอก ระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยจังหวัดภูเก็ต/ ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด ภูเก็ต/สนง.เกษตรจังหวัดภูเก็ต
	KPI 9.2 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรม พัฒนาทักษะการใช้ชีวิต	Data 9.2.1 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะ การใช้ชีวิต	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต/ พัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต/ สนง. ส่งเสริมการศึกษานอก ระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยจังหวัดภูเก็ต/ ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด ภูเก็ต/สนง.เกษตรจังหวัดภูเก็ต
	KPI 9.3 จำนวนพื้นที่สนทนากลุ่มในชุมชน	Data 9.3.1 จำนวนพื้นที่สนทนากลุ่มในชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	เทศบาลนครภูเก็ต/ องค์การบริหารส่วนตำบล.

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 9.4 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	Data 9.4.1 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.พัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต/ สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด ภูเก็ต/สนง.ส่งเสริมการศึกษา นอกระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยจังหวัดภูเก็ต/ ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด ภูเก็ต/สนง.เกษตรจังหวัดภูเก็ต
CSF 10 การส่งเสริมการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ การศึกษา	KPI 10.1 ระดับการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต	Data 10.1.1 ร้อยละของครัวเรือนที่มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.สถิติแห่งชาติ
		Data 10.1.2 ร้อยละของประชากรที่วัตถุประสงค์การใช้ อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.สถิติแห่งชาติ
CSF 11 การอบรมเพื่อยกระดับ ทักษะฝีมือ และองค์ความรู้ ในการให้บริการที่ได้ มาตรฐาน	KPI 11.1 การส่งเสริมให้แรงงานมีความรู้ สอดคล้องกับทักษะ	Data 11.1.1 จำนวนครั้งของการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต/ พัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต/ สนง.ส่งเสริมการศึกษานอก ระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยจังหวัดภูเก็ต/ ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด ภูเก็ต/สนง.เกษตรจังหวัดภูเก็ต
		Data 11.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมอบรมฝีมือแรงงาน	มี	ทะเบียน	รายปี	

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 11.2 สัดส่วนของผู้อบรมที่ผ่านตาม เกณฑ์มาตรฐาน	Data 11.2.1 สัดส่วนของผู้อบรมที่ผ่านตามเกณฑ์มาตรฐาน	มี	รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต/ สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด ภูเก็ต/สนง. ส่งเสริมการศึกษา นอกระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยจังหวัดภูเก็ต/ ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด ภูเก็ต/สนง.เกษตรจังหวัดภูเก็ต
VC4 : ความมั่นคงในชีวิต จิตใจ และทรัพย์สิน						
CSF 12 การป้องกัน ปราบปราม ยาเสพติดในชุมชน	KPI 12.1 จำนวนกิจกรรมในการให้ความรู้ และสร้างจิตสำนึกเรื่อง ยาเสพติด	Data 12.1.1 จำนวนครั้งของกิจกรรมที่จัดขึ้น ตามสถานศึกษา	มี	รายงาน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จังหวัดภูเก็ต/สนง.เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาจังหวัด ภูเก็ต/สนง.เขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 14
		Data 12.1.3 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	มี	รายงาน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จังหวัดภูเก็ต/สนง.เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาจังหวัด ภูเก็ต/สนง.เขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 14

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 12.2 สัดส่วนของผู้ติดยาเสพติด ต่อประชากรในชุมชน	Data 12.2.1 จำนวนผู้ติดยาเสพติดในชุมชนทั้งหมด	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สถานีตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
	KPI 12.3 จำนวนคดีด้านยาเสพติดที่มีการ จับกุมหรือร้องเรียนในชุมชน	Data 12.3.1 จำนวนคดีด้านยาเสพติดที่มีการร้องเรียนหรือ จับกุม	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สถานีตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
	KPI 12.4 งบประมาณในการสนับสนุนงาน ด้านการตรวจสอบและป้องกัน ปัญหายาเสพติด	Data 12.4.1 จำนวนงบประมาณในการป้องกันปัญหา	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
	KPI 12.5 จำนวนด่าน/จุดตรวจยาเสพติด ในชุมชน	Data 12.5.1 จำนวนด่าน/จุดตรวจยาเสพติด	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สถานีตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
	KPI 12.6 มูลค่าของกลางที่จับได้	Data 12.6.1 มูลค่าของกลางที่จับได้	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สถานีตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
CSF 13 มาตรการป้องกันภัยพิบัติ ต่างๆ	KPI 13.1 จำนวนครั้งของภัยพิบัติในอดีต	Data 13.1.1 จำนวนครั้งของภัยพิบัติในอดีต	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต
	KPI 13.2 จำนวนผู้ประสบภัย	Data 13.2.1 จำนวนผู้ประสบภัย	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 13.3 จำนวนหมู่บ้านที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยง จำแนกตามเขตการปกครอง	Data 13.3.1 จำนวนหมู่บ้านที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยง จำแนกตาม เขตการปกครอง	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต
	KPI 13.4 มูลค่าความเสียหายจากอุทกภัย จำแนกตามจังหวัด	Data 13.4.1 มูลค่าความเสียหายจากอุทกภัย จำแนกตาม จังหวัด	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต
	KPI 13.5 มูลค่าการช่วยเหลือผู้ประสบ อุทกภัย จำแนกตามจังหวัด	Data 13.5.1 มูลค่าการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย จำแนก ตามจังหวัด	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต
CSF 14 มาตรการการตรวจสอบและ ปราบปรามแรงงานต่างด้าว	KPI 14.1 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับ ใบอนุญาตทำงานคงเหลือ จำแนกตามสัญชาติ อาชีพ ในแต่ละพื้นที่	Data 14.1.1 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตทำงาน จำแนกตามสัญชาติ อาชีพ ในแต่ละพื้นที่	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.จัดงานจังหวัดภูเก็ต/ ด่านตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด ภูเก็ต
	KPI 14.2 จำนวนคนต่างด้าวที่ผ่านการ พิสูจน์สัญชาติจำแนกตาม สัญชาติและได้รับใบอนุญาต ทำงาน	Data 14.2.1 จำนวนคนต่างด้าวที่ผ่านการพิสูจน์สัญชาติ จำแนกตามสัญชาติและได้รับใบอนุญาตทำงาน	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.จัดงานจังหวัดภูเก็ต/ ด่านตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด ภูเก็ต

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 15 พัฒนามาตรการ และระบบ ในการรักษาความปลอดภัย และความสงบในชุมชน	KPI 15.1 จำนวนอาสารสมัครป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรมส่วน ท้องถิ่น จำแนกตามประเภท เครือข่าย (เช่น ชุดรักษาความ ปลอดภัยหมู่บ้าน) และพื้นที่	Data 15.1.1 จำนวนอาสารสมัครป้องกันปราบปราม อาชญากรรมส่วนท้องถิ่น	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
	KPI 15.2 จำนวนการจับกุมคดีอาชญากรรม ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำแนกตามประเภทคดี (ประเภทคดีอาญา และคดีสำคัญ ตาม พ.ร.บ.ที่มีโทษทางอาญา)	Data 15.2.1 จำนวนการจับกุมคดีอาชญากรรมของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ จำแนกตามประเภทคดี	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
	KPI 15.3 คดีที่จับกุมได้เทียบกับคดีที่รับแจ้ง	Data 15.3.1 ร้อยละจำนวนคดีที่จับกุมได้เทียบกับคดีที่รับแจ้ง	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สถานีตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
	KPI 15.4 จำนวนผู้ถูกจับกุม จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพการศึกษา	Data 15.4.1 จำนวนผู้ถูกจับกุม จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการศึกษา	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สถานีตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
CSF 16 พัฒนามาตรการการจัดการ ปัญหาจราจร	KPI 16.1 จำนวนการรับแจ้งคดีตาม พ.ร.บ.จราจร ทางบก และ จำนวนอุบัติเหตุจราจร มูลค่า ความเสียหาย	Data 16.1.1 จำนวนคดีที่รับแจ้งตาม พ.ร.บ.ขนส่งทางบก	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สถานีตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
		Data 16.1.2 จำนวนอุบัติเหตุ จากการจราจร	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สถานีตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 16.2 คดีอุบัติเหตุจราจรจำแนกตาม ผู้ขับขี่ สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ ลักษณะสภาพที่เกิดเหตุ	Data 16.1.3 มูลค่าความเสียหายจากอุบัติเหตุการจราจร	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สถานีตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
		Data 16.2.1 จำนวนอุบัติเหตุที่เกิดกับผู้ขับขี่ แยกตามสาเหตุ	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สถานีตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
		Data 16.2.2 จุดเกิดเหตุซ้ำซาก	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สถานีตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
		Data 16.2.3 จำนวนผู้ประสบเหตุ	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สถานีตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
CSF 17 ความมั่นคงทางด้าน อสังหาริมทรัพย์และที่อยู่ อาศัย	KPI 17.1 จำนวนครัวเรือนแยกตาม ประเภทของที่อยู่อาศัย	Data 17.1.1 จำนวนครัวเรือนแยกตามประเภทที่อยู่อาศัย	มี	ทะเบียน	รายปี	องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
		Data 17.1.2 จำนวน unit ของที่พักอาศัยที่สร้างใหม่ แบ่งตามประเภท	มี	ทะเบียน	รายปี	องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
		Data 17.1.3 จำนวนครัวเรือนที่ย้ายถิ่นฐานเข้ามาในจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
		Data 17.1.4 จำนวนชาวต่างชาติที่มีที่พักในจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
	KPI 17.2 จำนวนหนี้สินด้านการที่อยู่อาศัย	Data 17.2.1 จำนวนการปล่อยกู้ เพื่อการอยู่อาศัย แยกตาม แหล่งเงินกู้ต่าง ๆ	มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคมธนาคารไทย

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 17.2.2 มูลค่าการปล่อยกู้ เพื่อการอยู่อาศัย	มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคมธนาคารไทย
		Data 17.2.3 จำนวนหนี้เสียของเงินกู้เพื่อการอยู่อาศัย	มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคมธนาคารไทย
	KPI 17.3 จำนวนคดีความ/ข้อพิพาทด้าน การที่อยู่อาศัย	Data 17.3.1 จำนวนคดีความ/ข้อพิพาทด้านที่พัก/การอยู่อาศัย	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดภูเก็ต
CSF 18 การพัฒนาที่ยืดหยุ่น ทางจิตใจ	KPI 18.1 สัดส่วนการนับถือศาสนา	Data 18.1.1 จำนวนประชากร แยกตามการนับถือศาสนา	มี	ทะเบียน	รายปี	ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต
		Data 18.1.2 จำนวนสถานที่ทางศาสนาในพื้นที่ แบ่งตาม ประเภท	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.วัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต
	KPI 18.2 การพัฒนากิจกรรมทางศาสนา	Data 18.2.1 งบประมาณในการจัดกิจกรรมด้านศาสนา	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.วัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต
		Data 18.2.2 จำนวนกิจกรรมทางด้านศาสนาที่จัดขึ้น	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.วัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็น ปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และความมั่นคงปลอดภัยของประชาชน โดยมีประเด็นปัญหาสำคัญ คือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 80 รายการ โดยในปัจจุบันทุกรายการสถิติเป็นการจัดเก็บแบบปกติทั้งสิ้น

ตารางที่ 21 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4
		(2 CSFs, 4 KPIs)	(4 CSFs, 9 KPIs)	(5 CSF, 16 KPIs)	(7 CSFs, 24 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	80 (100 %)	10	14	19	37
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการต่อไป	-	-	-	-	-
รวม	80 (100%)	10	14	19	37

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

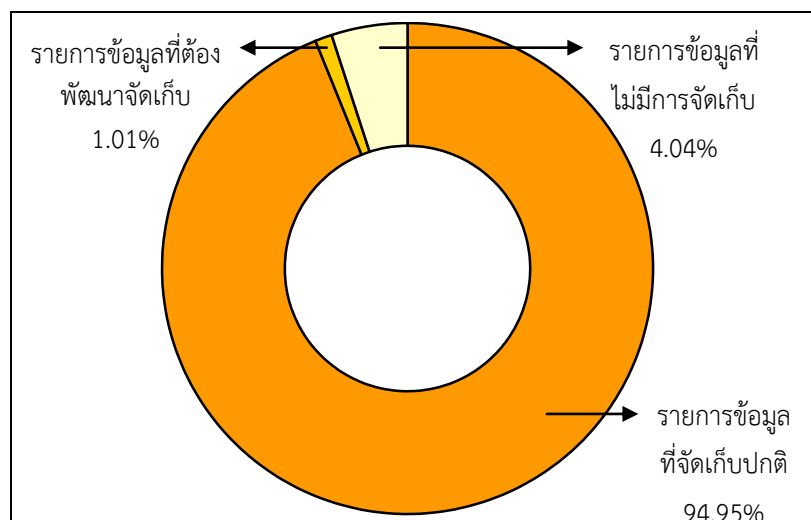
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ การท่องเที่ยวทางทะเล มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 99 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 94 รายการ คิดเป็นร้อยละ 94.95
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล 1 รายการ คิดเป็นร้อยละ 1.01
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 4 รายการ คิดเป็นร้อยละ 4.04

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

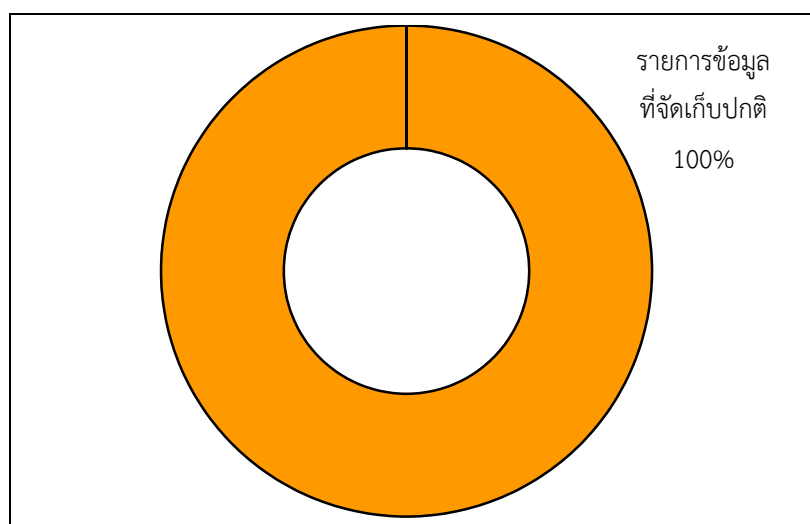

4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และความมั่นคงปลอดภัยของประชาชน ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 80 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 80 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะทำงานขอเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการด้านการส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการท่องเที่ยวทางทะเล ดังนี้

1) ด้านการพัฒนากลไก และการบริหารจัดการสถิติทางการ มุ่งเน้นการสร้างความรู้เข้าใจและเห็นถึงผลประโยชน์ในการใช้ข้อมูลสถิติมาช่วยในการขับเคลื่อนทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัด โดยมีกรอบกิจกรรม ดังนี้

- การสร้างความเข้าใจถึงทิศทาง เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินยุทธศาสตร์ทางด้านการท่องเที่ยวทางทะเลของจังหวัดให้เกิดให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ พร้อมทั้งแนวทางของการใช้ข้อมูลทางสถิติมาปรับใช้ในการช่วยสนับสนุนการวิเคราะห์ และเชื่อมโยงต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังกล่าว

- ขอความร่วมมือในการเพิ่มบทบาทหน้าที่เพิ่มเติมให้กับหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวที่ไม่ใช่ภาครัฐ อาทิ ชมรมผู้ประกอบการโรงแรม ร้านอาหาร ธุรกิจสปา หรือสมาคมโรงแรม ในการเก็บข้อมูล และจัดส่งมาให้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากภาคส่วนเหล่านี้จะเป็นผู้ที่มีข้อมูลจริง

- จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์และคู่มือด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทางด้านการท่องเที่ยวผ่านการใช้ประโยชน์ข้อมูลสถิติของจังหวัดที่เกิดขึ้นมาโดยเฉพาะ และแจกจ่ายให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการทำหน้าที่ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวทั้งหมด โดยเนื้อหาจะต้องครอบคลุมรายละเอียดทุกอย่างเกี่ยวกับแผนงานด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด และแนวทางการพัฒนาและจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังกล่าว ซึ่งรวมถึงบทบาทหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน และรายละเอียดข้อมูลสถิติสำคัญทางด้านการท่องเที่ยว

- ทำการนำเสนอสถานการณ์ทางด้านการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการนำเสนอความคืบหน้าของการดำเนินตามยุทธศาสตร์ของจังหวัด โดยใช้ข้อมูลสถิติที่มีการรวบรวมมาเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เห็นถึงประโยชน์ของข้อมูลที่มีการรวบรวมมา

- หลังจากที่ได้รับข้อมูลมาแล้ว อาจต้องมีการแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว ที่จะมาทำหน้าที่ร่วมกับสถิติจังหวัดในการแปลข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับ และวิเคราะห์ออกเป็นนโยบายเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อนำไปเป็นข้อคิดเห็นเสนอต่อผู้บริหาร หรือหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง

2) ด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ มุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการเพื่อให้สามารถจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสถิติสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

- จัดทำคู่มือในการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลขึ้นมา ซึ่งจะต้องระบุ คำนิยาม คำอธิบาย ตัวชี้วัด ผู้จัดเก็บข้อมูล วิธีการจัดเก็บ และการรับส่งข้อมูล เป็นต้น ทั้งนี้ในแต่ละหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบด้านการจัดเก็บก็จะต้องมีการจัดทำแนวทางในการจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้ภายในหน่วยงานขึ้นมาเองด้วย

- ทำการอบรม และให้ความรู้ทางด้านกระบวนการและขั้นตอนในการจัดเก็บข้อมูลกับหน่วยงานหลักที่ต้องทำหน้าที่ในการจัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม อาทิ แนวทางการทำการสำรวจสำหรับการจัดเก็บรายงานการวิเคราะห์นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายของจังหวัด หรือแนวทางการจัดเก็บ และเพิ่มข้อมูลอื่นๆ เข้าไปในระบบทะเบียนของหน่วยงาน เช่น จำนวนสถานให้บริการด้านการท่องเที่ยวอื่นๆ ที่ผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพ เป็นต้น

- ด้วยลักษณะของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ และแนวทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับปัจจัยหลายๆ อย่างที่เกิดขึ้นบนโลก ดังนั้นเพื่อให้จังหวัดสามารถปรับแนวทางการดำเนินยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด จึงควรที่จะต้องมีการปรับปรุงกระบวนการจัดเก็บข้อมูลให้เป็นปัจจุบันให้มากที่สุด โดยเฉพาะข้อมูลในเรื่องของจำนวนนักท่องเที่ยว รายได้ หรืออัตราการเข้าพัก เป็นต้น เนื่องจากปัจจุบัน การเผยแพร่ข้อมูลเหล่านี้ มักจะช้ากว่าปัจจุบันประมาณ 6 เดือนเป็นอย่างน้อย ซึ่งตามหลักแล้วผู้บริหารควรจะต้องมีข้อมูลมีใกล้เคียงกับปัจจุบันมากที่สุด เพื่อที่จะสามารถนำข้อมูลเหล่านี้มาใช้ในการประเมินร่วมกับข้อมูลด้านสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ณ ขณะนั้น และสามารถตัดสินใจดำเนินการในด้านต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

- เพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบในการรวบรวมข้อมูล มีการดำเนินการรวบรวม และจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง จึงอาจต้องมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ด้านการจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้ขึ้นมาอย่างเป็นทางการ ซึ่งอาจจะส่งผลต่อภาระงาน และอัตรากำลังของบุคลากรในการทำงานด้วย

3) ด้านการพัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูล มุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการประสานงานและระบบเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ ให้ง่ายต่อการจัดเก็บ และการนำมาใช้ประโยชน์มากยิ่งขึ้น

- จัดทำทะเบียน รายชื่อ เบอร์ติดต่อของเจ้าหน้าที่ในการทำหน้าที่จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ และแจกจ่ายให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรับรู้ทั้งหมด

- จัดการประชุมคณะกรรมการสถิติทางการในเรื่องของการท่องเที่ยวเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เพื่อทำหน้าที่ทบทวนคุณภาพของข้อมูลที่ได้รับ และพิจารณาการเพิ่ม/ลดชุดข้อมูลที่เป็นต่อไป

- พัฒนาระบบฐานข้อมูลในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเข้าด้วยกัน และระหว่างจังหวัดต่างๆ ในกลุ่ม เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ สามารถเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้

- ในการดำเนินงานจัดเก็บข้อมูลสถิติเหล่านี้ พบว่ามีกิจกรรมที่ต้องดำเนินการค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็น การทำสำรวจ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรจากหน่วยงานต่างๆ ในการจัดเก็บข้อมูลสถิติ การเดินทาง การประสานงาน หรือแม้แต่การจัดประชุมต่างๆ ดังนั้นเพื่อให้สำนักงานสถิติของจังหวัดสามารถดำเนินการเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความเหมาะสมมากที่สุด จะต้องมีการพิจารณาที่จะจัดสรรงบประมาณมาเพื่อดำเนินกิจกรรมเหล่านี้โดยตรง

[illegible]

ตารางที่ 22 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558											
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12
การดำเนินงานและ การติดตามผล	สำนักงานสถิติจังหวัด สำนักงานสถิติจังหวัด และคณะกรรมการสถิติ ด้านการท่องเที่ยว สำนักงานสถิติจังหวัด และผู้ที่เกี่ยวข้อง สำนักงานสถิติจังหวัด และผู้ที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> - ติดตามความคืบหน้าของข้อมูล และการสำรวจปัญหา/อุปสรรคในการรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่าง - การประเมินผลสำเร็จ และการประมวลคุณภาพของข้อมูล และปรับความเหมาะสมของการจัดเก็บข้อมูล - การประมวล และรายงานผลเชิงยุทธศาสตร์ที่ได้จากข้อมูลให้ผู้บริหารรับทราบ - การวางแผนงาน และกำหนดงบประมาณในการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลภายใต้ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต สำหรับปี 2559 												

บรรณานุกรม

กลุ่มยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด, สำนักงานจังหวัดภูเก็ต. (2556). แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. 2558 – 2561).

ดร.สุรัชย์ ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ” การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเติบโตอย่างยั่งยืน” (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูขี้น้ำและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

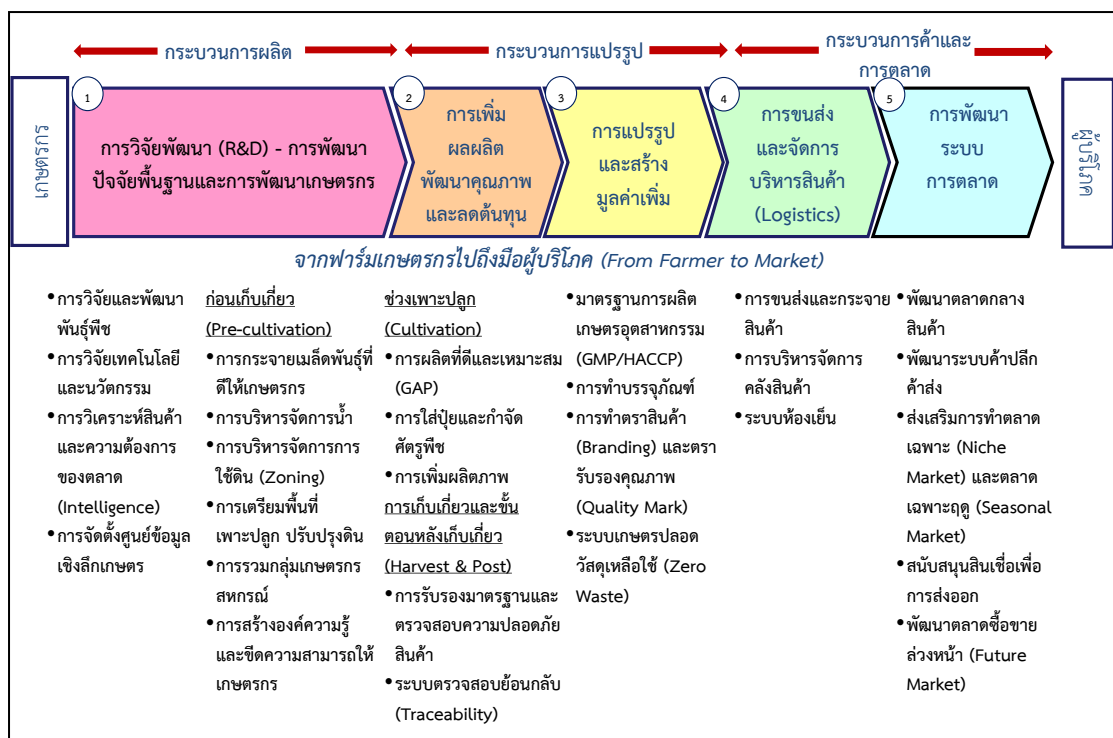
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขึ้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกน่านน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

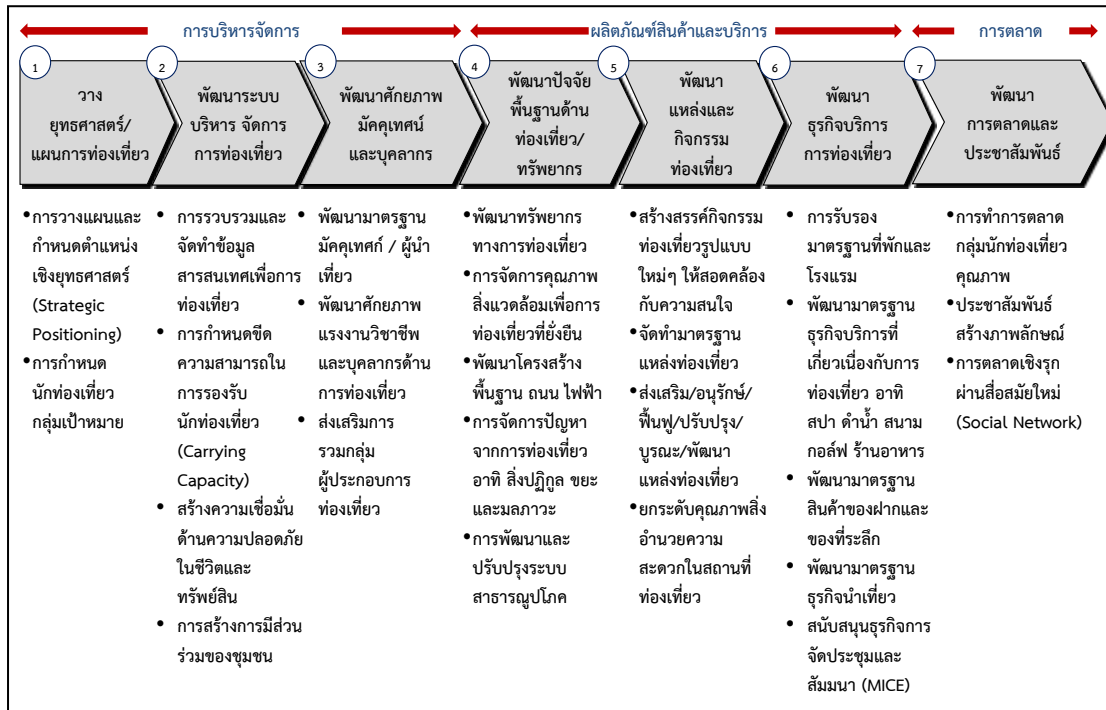
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และสะท้อนขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

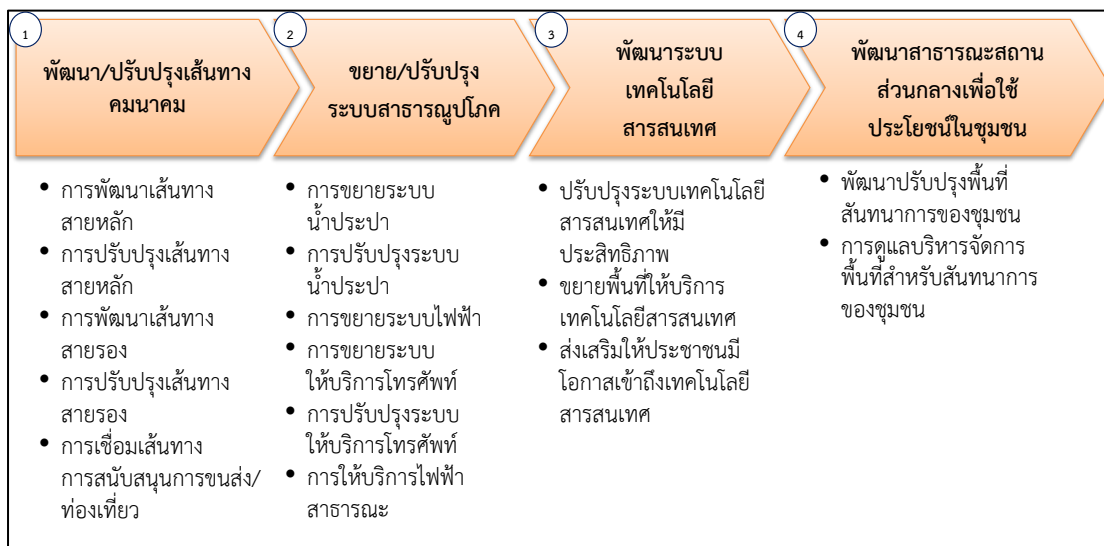
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

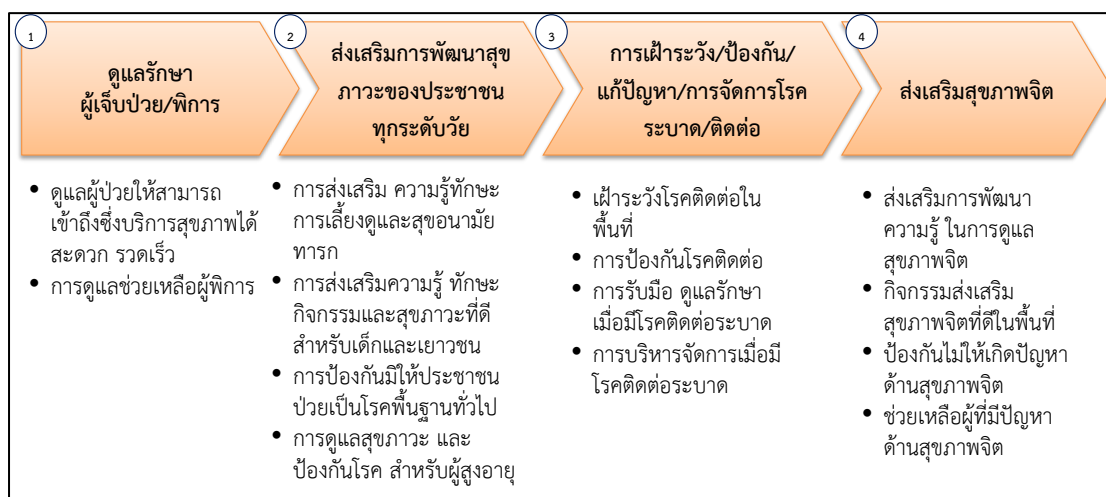
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสนในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสภาวะที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

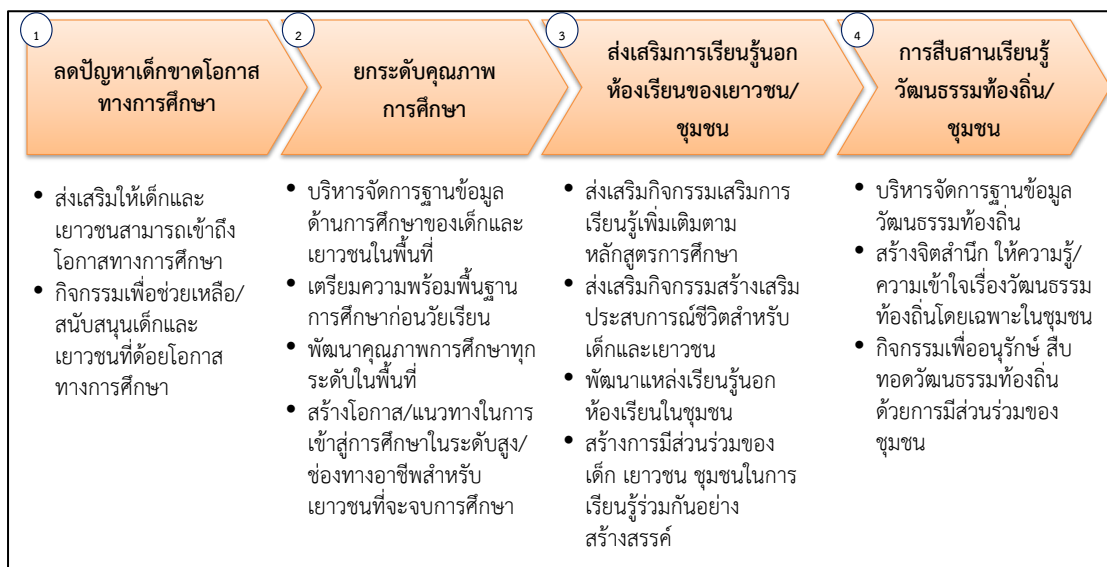
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษา ก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกซึ้งและไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

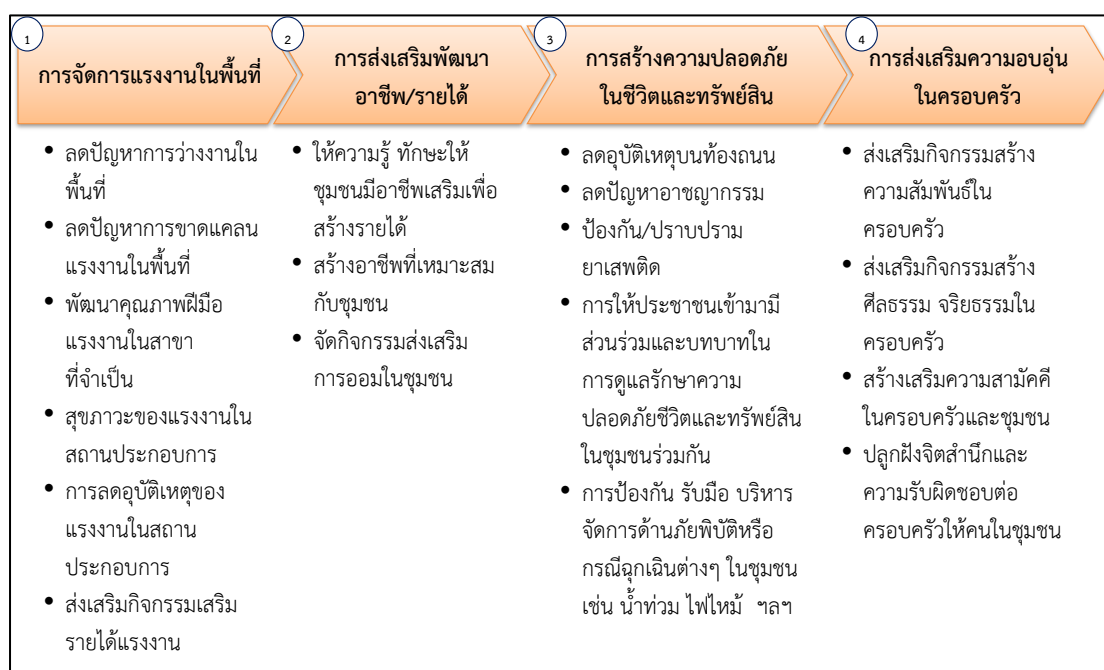
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

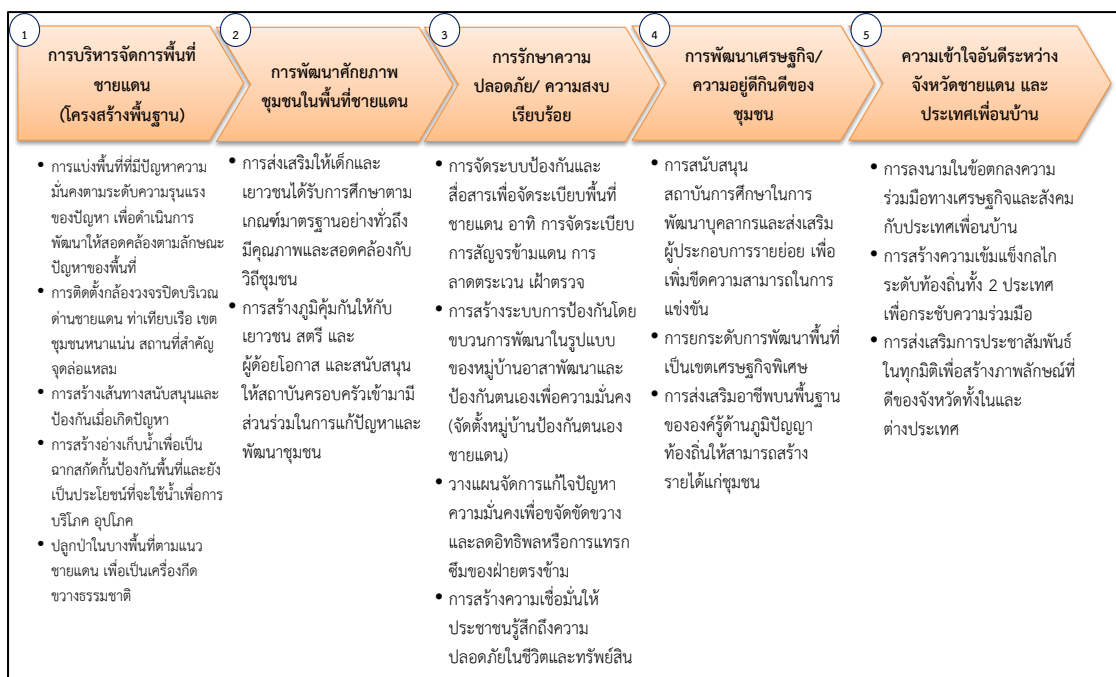
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

---

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

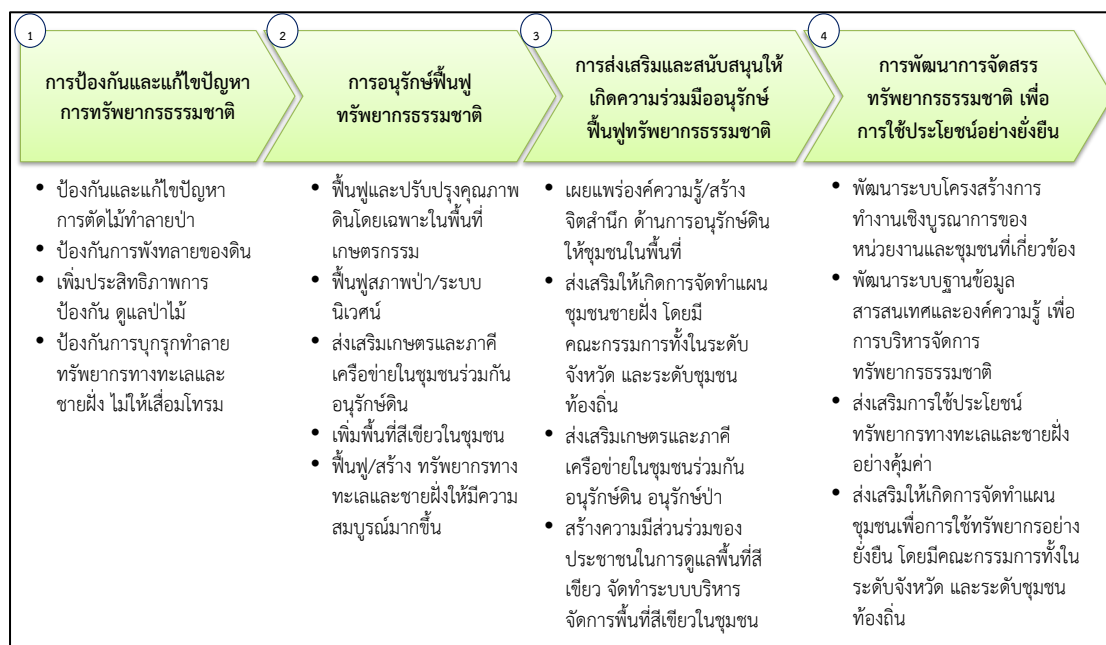
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน พื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

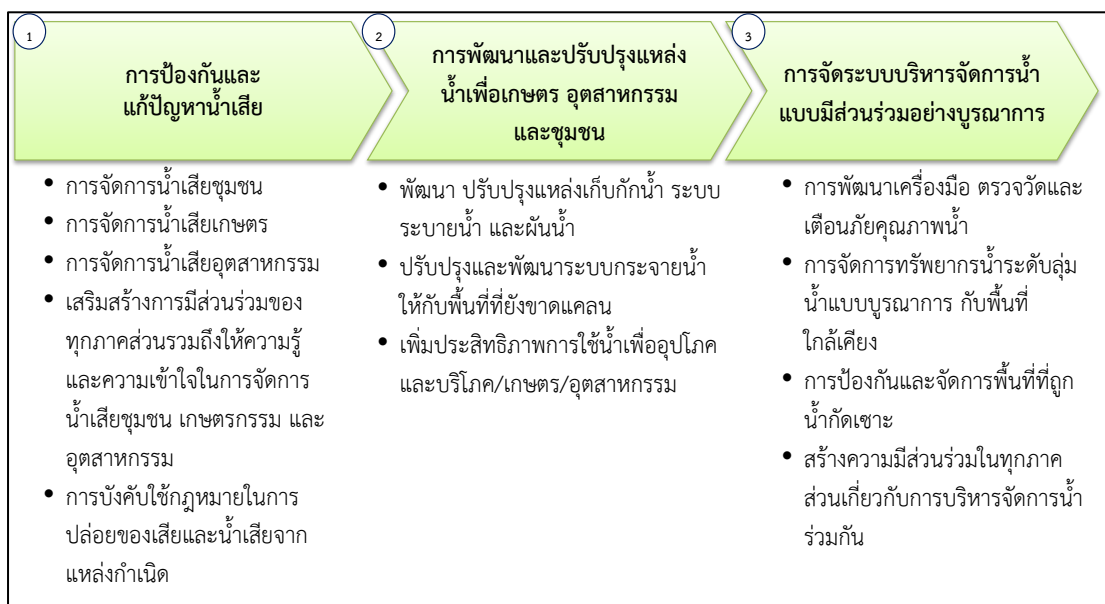
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

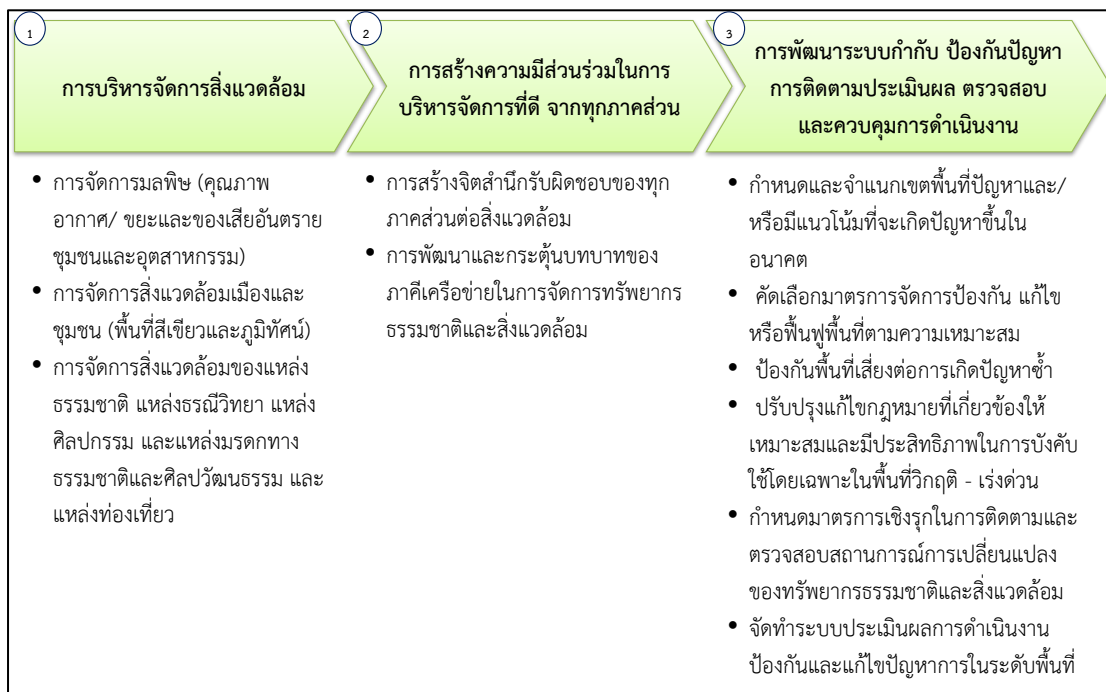
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้า และบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงงานที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธานี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมือหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่าไม่แหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีต	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม้ไม่ใช่ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้องที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุคลากร			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสัจธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ไยญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาด ยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาด ยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณภัยที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชน เพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตําระดับด้านการศีกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดอดศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน : .....
- สาขา : .....
- หมวด : .....
- หมู่ (ถ้ามี) : .....
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) : .....
- ชื่อสถิติทางการ : .....

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล : .....
- ระดับการนำเสนอ :
  - ☐ ประเทศ   ☐ ภาค   ☐ จังหวัด   ☐ อำเภอ   ☐ ตำบล
  - ☐ เขตการปกครอง   ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ รายชั่วโมง   ☐ รายวัน   ☐ รายสัปดาห์   ☐ รายเดือน
  - ☐ รายไตรมาส   ☐ ราย 6 เดือน   ☐ รายปี   ☐ ราย 2 ปี
  - ☐ ราย 3 ปี   ☐ ราย 5 ปี   ☐ ราย 10 ปี   ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
  - ☐ เผยแพร่ได้   ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ) .....
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
  - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ) .....
  - ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
  - ☐ ไทย   ☐ อังกฤษ   ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ..... ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ..... ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ .....
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - ☐ สัมภาษณ์
  - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
    - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
    - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
    - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
  - ☐ ทะเบียน
  - ☐ รายงาน
  - ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
  - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ) .....
  - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
    - ☐ .doc, docx   ☐ .xls, .xlsx   ☐ .csv   ☐ .pdf   ☐ .txt
    - ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....
  - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
    - ☐ Oracle   ☐ DB2   ☐ MS SQL   ☐ My SQL
    - ☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ) .....
  - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ) .....

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง : .....
 กรม/หน่วยงาน : .....
 สำนัก/ศูนย์/กอง : .....
 กลุ่ม/ฝ่าย : .....
 ชื่อผู้รับผิดชอบ : .....
 ตำแหน่ง : .....
 โทรศัพท์ : .....
 โทรสาร : .....
 E-mail address : .....

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : ..... โทรศัพท์ : ..... เว็บไซต์ : ..... e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

